

CON ONGI

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 222

8 TRANG 20 TỶ

PHÁT HÀNH

ngày 13-7-1972
đến 20-7-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH — Đầu bếp : MINH VỒ — Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH — ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
0744

Đoạn cuối thảm kịch VN

Thế là thứ Năm tuần này 13-7, các phái đoàn thương thuyết tại hòa đàm Ba Lê lại một lần nữa bước vào bàn hội nghị để tiếp tục công việc tìm kiếm thỏa hiệp cho vấn đề VN, sau thời gian dài bị gián đoạn vì phe này đổ lỗi cho phe kia là thiếu 'ng nghiêm chỉnh'.

Thế nhưng hòa đàm Ba Lê tái nhóm lần này có tiến bộ được hay không lại là chuyện khác. Chi biết rằng ngay sau khi phong tỏa và oanh tạc khốc liệt miền Bắc

cùng lúc cường độ chiến tranh ngày càng gia tăng tại miền Nam thì Mỹ dường như đã có những chuẩn bị rất tinh vi bằng cách để cho hàng loạt các sứ giả quan trọng đi một vòng thế giới, từ Nga, Hoa, Ban Lan, Tiệp Khắc đến Ấn Độ, Nhật, Hàn, kể cả những QG nhỏ bé không liên kết, bất chấp ranh giới thù nghịch, đi tới đâu Mỹ cũng mang túi Đô la thơm phức đặt lên bàn đàm thoại mời gọi vận động hòa bình, làm như chính sách toàn cầu của Mỹ đã thực sự thay đổi bằng ký nguyên thương thuyết, chấm dứt đường lối giải quyết chiến tranh bằng bom đạn, chết chóc... gieo đau thương tang tóc cho

nhân loại !
Không phải là không có ý nghĩa khi Nam Bắc Triều Tiên vừa ký kết thỏa hiệp bất tương xâm thì cả 2 khối CS và Tự Do đều ca tụng như một phép lạ, càng không phải vô tình mà ô.TTK.LH-Q Kurt Walheim nhân vật được mô tả có khuynh hướng thân Tây phương lại đi Ba Lan Ấn Độ với mục tiêu làm sống lại vai trò UHOT, kiểm soát định chiến tại ĐD.
Hơn nữa, cũng không phải tự nhiên, chiến lược ngoại giao đầu xỏ của Nixon dăm: chủ quan tuyên bố tại San Clement hôm thứ Bảy mới đây là: 'Sẽ có những bước tiến hoàn toàn mới mẽ hữu lý để tiến tới thương

thuyết chấm dứt chiến cuộc vào phiên họp thứ Năm này' sau khi cả Bắc Kinh và Liên Xô đều phụ họa gián tiếp xác nhận đã nói với Hà Nội rằng: 'Dựa vào các diễn biến mới nhất, BV. Có thể thua trận, nếu không có uyển chuyển thực sự v.v...'. Tất cả phải nằm trong ý nghĩa của một vở kịch do tài đạo diễn Kissinger và cái túi Đô la vĩ đại Connally đại diện gửi tài phiệt Mỹ.
Về phía Nga thì, sau khi được Mỹ thỏa mãn hàng loạt đặc quyền ở Đông Âu, Đông Á và ngửa tay nhận của Mỹ 500 triệu Mỹ kim dưới hình thức phát triển thực phẩm hòa bình kể như yêu sách

Nga đã hoàn tất xong.
Còn lại Tàu. Mỹ cũng đã làm giúp vào Liên Hiệp Quốc và nhìn nhận Đài Loan thuộc lãnh thổ họ, miếng ngon béo bở mà Tàu mơ ước cả hàng chục năm đã tới. Thế nhưng vì quá đói, Tàu lại muốn bắt một cú 'áp phe' vô cùng to bự nữa rồi mới chịu Luông tha để Mỹ tự do hành động ở VN. Đó là cú áp phe ngót 1 ngàn tù binh Mỹ hiện đã được CSBV, chuyển sang Tàu từ trước mùa mưa năm nay. Chừng nào chưa trả giá xong số phận tù binh thì hòa đàm Ba Lê còn bế tắc. Đoạn kết của vở kịch nó nằm ở chính ngay cái 'táy' đó!

NỘI CÁC MƠI

Có 3 hạng người rất thích cái chuyện cải tổ nội các. Thứ nhất là dân chúng. Dân chúng như những khán giả đi xem xi la ma hay xem kịch, thấy mãi khuôn mặt những diễn viên cũ cũng đâm ra nhàm chán nên muốn được nhìn có những tài tử mới ra làm trò để xem mặt mũi họ ra sao, tròn hay méo, đứng ngồi như thế nào ở những tâm hình trên báo. Ngoài ra, vì các diễn viên cũ đã làm cho cuộc đời học bác quá nên dân chúng trở thành mê tín, cứ tưởng nếu có các diễn viên mới, cuộc đời họ may ra sẽ khá hơn, do đó, họ nuôi nhiều hy vọng mong manh ở những lần cải tổ...

Hạng người thứ hai thích chuyện cải tổ là các bố chính khứa hoặc không phải chính khứa nhưng là gia nô khứa. Các đảng này không những thích mà còn phải nói là ngửa chuyện cải tổ mới đúng. Ngay khi vừa có dự tính cải tổ là họ đã ra sức hoạt động. Đầu tiên họ môn men tới gần đảng tối cao rồi tìm cách bần tiện rằng có em trên cõi đời này đây, em sẵn sàng làm bất cứ điều gì Người muốn kể cả việc mà Câu Tiên đã làm nhưng tuyệt đối em không có ý tưởng sửa hận như Câu Tiên, em chỉ mong được đặt móng lên một chiếc ghế cải tổ mà thôi, dù bất cứ chiếc ghế gì! Sau khi đã bần tiện như vậy, các khứa nói trên bắt đầu hành động. Thời thì không một việc gì mà các đảng ấy ở nơi, bề trên chỉ cần ới một phát là họ giành nhau làm, kể cả những việc không mấy hợp vệ sinh. Nhiều khi tưởng sẽ được Phật và Chúa hỗ trợ nên nhiều bề trên tới bưng bê, rửa chén cho các Thầy, các Cha cứ tíu tít cả lên. Tất cả chỉ vì muốn được bề trên đối đãi ới, ban cho một chiếc ghế để nở mày nở mặt với đời.

Hạng người thứ ba cũng mong cải tổ, đó là các đàn em của các chính khứa và gia nô khứa, hay còn được kêu bằng gia nô của gia nô. Hạng này thì đông đảo lắm. Họ cũng ngửa chuyện cải tổ chẳng khác nào các đàn anh hoặc chủ nhân của họ đã ngửa. Bởi vì một khi đàn anh hoặc chủ nhân được bề trên thương thì chẳng lẽ họ lại không được hưởng một chút ơn mưa móc? Cho nên, họ càng hết lòng hết dạ bưng bê đàn anh hoặc chủ nhân cũng như các đảng này đã hầu hạ bề trên vậy.

Hiện tại, câu chuyện cải tổ được coi như đã thành hình. Theo dự luận, chính phủ mới sẽ hủy bỏ cái chức Quốc Vụ Khanh có vẻ làm cam và thay vào đó là những ông Phó Tể tướng, nhiều Bộ sẽ bị hạ giá xuống thành ra Tổng Nha. Trong những hợp này, có một số diễn viên cũ bị cho về vườn và một số tài tử mới, nhất là những người có nhiều công hân sẽ trong thời gian vừa qua sẽ được cấp ghế cho ngồi.

Bọn Con Ong gần đây đã hết lòng hỗ trợ Tổng thống để người có thể làm được những việc lợi ích cho quốc dân. Với thiện chí ấy, bọn CO cảm thấy cần góp ý với Tổng thống rằng, nếu xét thấy cái cũ hết bác quá thì cần cải tổ nhưng cải tổ không có nghĩa là chỉ có thay đổi một vài danh xưng về chức vụ hay thay đổi một vài cá nhân với tính cách ơn trả nghĩa đến. Cải tổ ngoài tính cách làm cho mới còn phải làm cho khá đẹp hơn, hữu hiệu hơn. Muốn vậy thì phải cải tổ cả chính sách, cả lề lối làm việc và cả quan niệm dùng người nữa. Trong 3 hạng người quan tâm tới chuyện cải tổ nói trên, Tổng thống hãy nghĩ tới dân chúng hơn là hạng người thứ hai và thứ ba. Tổng thống hãy giúp cho những hy vọng mong manh của dân chúng trở thành sự thực bằng một chính phủ cải tổ đúng đắn, thật cách mạng. Vì chính phủ chúng sẽ quyết định cho sự thành công hay thất bại của Tổng Thống vậy.

đàn anh đời lập với nhà nước đàn em đời lập với nhà bếp

QUA TRÈ

Sau khi đã để mất bét đi 6,7 tỉ bạc trợ cấp trên hối suất 118 đồng 1 đô la cho du học sinh mà chẳng được lợi ích gì cả, mới đây, Hội đồng Nội các mới có "sáng kiến" đưa ra một quyết định nâng hối suất chuyển ngân cho du học sinh từ 118 lên 425 đồng một Mỹ kim, kể từ ngày 1-7-1972. Đây cũng được coi là biện pháp kinh tế đầu tiên được nhà nước tung ra sau khi có luật ủy quyền. Trước đây, nhà nước đã phải ở cở ra chi cho các du học sinh hàng năm tới ngót 20 triệu Mỹ kim.

Thật ra theo bọn CO, chẳng cần phải có luật ủy quyền, nhà nước có thể ban hành biện pháp trên sớm hơn để gây thiệt cho ngân sách quốc gia một số bạc quá lớn như thế. Tốn kém mà đạt tới một ích lợi gì cũng còn cố gắng chấp nhận được, đảng này, sau bao nhiêu năm trợ cấp, làm thiệt hại của ngân sách quốc gia không biết tới bao nhiêu tỉ bạc, mà nhà nước vẫn chẳng thu được một tí kết quả cụ thể nào về phía các ông du học

sinh. Ở trong nước, các sinh viên học sinh đã nghèo, đã phải đi quân dịch, lại phải may mặc, mua sách vở với đó là 425 đồng. Còn các ông du học sinh, phần lớn là bọn con ông cháu cha, không những được đi du học, được hưởng mọi thứ tiện ích của những xứ văn minh, không chiến tranh, không phải ngày đêm làm bạn với tử thần, lại còn được hưởng thêm đặc ân bằng hối suất đó là 118 đồng. Như vậy là nhà nước đã trợ cấp cho các bố du học sinh mỗi đô la chuyển ngân những 307 đồng. Trong khi đó sửa đề dùng cho các búp bê và nhi đồng ở trong nước thì các ông nhà nước lấy lý do này lý do kia để đêch có trợ cấp một tí nào khiến cho giá chính thức một hộp sữa đặc nội hóa cũng phải lên tới 115đ50 và sữa nhập cảng 126đ một hộp.

Bạc đãi với sinh viên học sinh và nhi đồng ở trong nước và quá ưu đãi đối với thiếu số được ra ngoài du học, nhà nước đã nhận được kết quả: hầu hết bọn du học sinh sau khi tốt nghiệp ở ngoại quốc đều không chịu trở về nước, đều chệch chế độ đi làm ở nước An-nam nghèo quá, chiến tranh quá, lạc hậu quá, ở lại phụng sự cho nước ngoài, rồi ăn cơm tây, lấy vợ đầm sương hơn. Đó là chưa kể tình trạng những du học sinh được nhà nước nuôi nấng, nhưng lại bị đối phương tuyên truyền và đa có những hành động công khai chống lại kẻ đã nuôi nấng họ. Bị thâm hơn nữa là nhà nước mỗi khi muốn du học sinh du học trở về lại phải lôi những điều kiện hấp dẫn ra để nhử. Nào là sinh viên du học về nước phải sẽ khỏi phải đi quân dịch, sẽ được trọng dụng với chức vụ lớn, lương thật cao, lại có ô tô đi, nhà lầu ở, và nếu cần, sẽ được nhà nước cưới vợ cho nữa!

Thành ra, nhà nước càng ưu đãi bọn du học bao nhiêu, càng làm túi hồ, chua xót cho những sinh viên, học sinh đang phải học hành trong những điều kiện vô cùng khó khăn ở nước nhà bấy nhiêu. Chính những sinh viên, học sinh này mới là những người đã và đang đóng góp vào sự trường thành của quốc gia. Họ là những người đã chịu thiệt thòi nhiều hơn cả trong những cuộc tranh đấu cho Tự do, Dân chủ. Họ cũng là những người hy sinh nhiều hơn cả trong công cuộc chống xâm lăng, bảo vệ bờ cõi hiện tại. Còn bọn du học sinh đã làm được cái gì cho Tổ quốc mà được ưu đãi như thế?

Nếu từ lâu nhà nước đừng ở bề ngoài trợ cấp cho bọn con ông cháu cha đi du học rồi trở thành vong bản ở nước ngoài, mà dùng tiền đó để xây thêm trường học và giúp đỡ sinh viên học sinh trong nước có phải lợi ích biết bao không? Nhưng dù sao trẻ cũng còn hơn không và cũng còn là một điều may mắn.

VĂN CHUYÊN DÂN BIỂU QUẢNG TÍN QUẠT QUAN CƯU ĐÀU TỈNH QUẢNG TÍN

CON ONG là tờ tuần báo độc nhất trong số, hơn 30 báo ở thủ đô, đã đặc biệt viết bài, viết nhời về các bí ẩn quái dị, trong vụ, dân biểu Quảng Tín Võ hữu Thu, quạt quan đầu tỉnh đại tá Hoàng đình Thọ — bằng một quả tố Hoàng đầu tỉnh có tới 7 trọng tội lặn — nhà dân bèo cho biết đã phải bỏ ăn bỏ... chơi tới 4 tháng dài lê thê để sưu tầm tài liệu, tấn công Cưu đại tá tỉnh trưởng Quảng Tín, nay là đầu tỉnh Qui Nhơn vừa về thay thế đại tá Công binh Ng. văn Chức!

Như Con Ong đã khẳng định cả đôi bên đều chung họ «H»! đều có chương lực siêu đẳng? không thua gì nhau? Có nhiều bạn đọc thắc mắc hỏi «H» là cái thổng chế gì? «H» đây là ham H. hay «H» là Hùng. Hay «H» là Hèn? Câu hỏi này xin đề tùy nghi... các bạn muốn hiểu sao cũng được!

Mặc dù nhà dân biểu Võ hữu Thu và Hoàng đình Thọ đều là bạn bè quen biết vui vẻ cả! Nhưng lúc mấy bác làm lớn tụi này đâu có phiến gì mấy bác? Vậy nên vì nghề nghiệp, vì bạn đọc, tụi này vẫn viết phom phom! Ai giận là quyền riêng của mỗi cá nhân.

Trước hết là, khắp chốn vô lâm đồn đại om xòm rằng: «toàn lực bộ tham mưu Hoàng đình Thọ đã dồn về thủ đô, để chạy thầy, chạy thuốc». Có điều họ chạy toàn là... thứ thiên thôn, con cóc... chết, ở đâu đâu à?

Nếu như Hoàng đình Thọ đứng...cứ phu nhân về làm rộn cả thủ đô, rút cục chỉ béo bờ mấy chú chạy cò bêu xấu, rồi đột ngột, người tinh ý lại thấy dấu hiệu lạ trên 2 tờ báo. Một số đã đăng tải lo mơ đôi giọng rất ư là ngái ngừ, rằng, «Chuyện có gì đâu? Tướng Hiếu mới chỉ nhận được tập hồ sơ do dân biểu Thu đưa qua, với nội dung chưa rõ rệt. Và kết luận... đã có lệnh điều tra hồi nào đâu?»

Nói tóm lại, nhà dân biểu Thu hãy diễn một màn ngoạn mục bằng cách hãy công bố ngay tài liệu tham những về quan đầu tỉnh Hoàng đình Thọ cho quốc dân và báo chí biết, như thế mới chứng tỏ anh hùng và xứng đáng người đại diện dân.

Con Ong sẵn sàng tiếp tay với bất cứ ai có can đảm tố mọi bất công và tham nhũng.

Bằng không Con Ong sẽ hỏi thăm sức khỏe tốt liệt... đề... bật mí từng li, từng tí mưu đồ của cuộc chiến nhảm đê: «dân biểu tỉnh ta, đánh phá xếp lớn ịnh minh». Vui vẻ đáo để! Bạn đọc đón coi chơi!

Đã phát hành : YOGA

□ của Trần văn Kha — In lần thứ ba

Sách dày 374 trang với gần 90 hình và một phụ bản Offset 4 màu rất hiếm có. Chỉ riêng hình Offset này với chi phí 30.000 đủ chứng tỏ giá trị của sách.

Sách soạn thảo rất công phu, sẽ làm vừa lòng những người mới tìm hiểu YOGA, và cả những người đã nghiên cứu lâu năm về YOGA.

HERPACHAUT

VĂN BẢO-CHẾ: HADZER

Muốc cốt lá ARTICHAUT

Muốc cốt GAN BÒ TƯỚI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NỒNG GAN

GÂY ỒM, MẮT NGỦ

MỤN Ở MẶT

NGỪA MÈ ĐAY

THIỆU MÁU

LAO-LỨC, TÁO ÉCỐN

ĐƯỜNG THAI

MỠI MỆT

Vì nghe tin sắp cải tổ nội các, nên sẵn lòng ĐÓ CHƠI ĐỀ CHOC, hai toán DANG HẾT và EM CHÁ Đốt nhiên biến mất. Ban tổ chức bèn mời 2 toán khác, 2 toán này xưng danh là XÔI THỊT và RÉT. Như vậy, cuộc đấu tuần này gồm 4 toán:

- Chay Lãng
- Ăn Bần
- Xôi Thịt
- Rét

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHOC

HỎI XUẤT DU HỌC LEO THANG

HỎI: Đố quý vị biết hỏi xuất cho du học sinh tăng tên 425 đ đơn, ai sướng ai khổ?

CHAY LÃNG: Thì rõ ràng là chính phủ sướng, vì mỗi năm đổ tốn tới 6 tỉ bạc, còn khổ là bố mẹ của đám du học sinh phải móc thêm hầu bao ra mà đổi tiền cho tụi nó.

ĂN BẦN: Đồng ý là chính phủ sướng, nhưng khổ thì bố mẹ tụi nó chưa thấm gì so với các con Hạm Du Học. Bọn này nhờ Hỏi Xuất cũ ngon lành nên mập ú bao năm rồi, bây giờ còn kiếm chắt vào cái khoản nào?

XÔI THỊT: Nếu nghĩ bọn Hạm khổ là lầm to, hỏi xuất nào thì Hạm cũng vẫn có đớp, 118 chúng đớp theo 0118, mà 425 thì chúng đớp theo 425, nghĩa là Hạm cũng vẫn sướng mà khổ thì chỉ có Chính Phủ khổ, vì sắp sửa bị bố mẹ tụi nó cắn nhả diếc con rầy cho coi.

RÉT: Khó nói quá! Thời thì cứ cho là từ nay tụi nó học sẽ khổ vì phải lo đi làm bồi rữa chám lấy tiền tự túc mà học, còn sướng thì chắc là bố mẹ của chúng, các ông bà sẽ nhân dịp này lễ luôn khoản tiền cho tụi nó làm gì nữa.

BAN GIÁM KHẢO: Toán XÔI THỊT coi bộ nắm vững vấn đề hơn hết: 5 điểm!

NHỮNG NGƯỜI ĐIẾC TÁI NHÓM?

HỎI: Tuần này, cuộc họp của những người điếc ở Balé tái nhóm, quý vị thử tiên đoán xem liệu có đi đến đâu chăng?

CHAY LÃNG: Sắp đi đến nơi rồi, Cố vấn Kít vừa mới tuyên bố là sẽ có những cuộc thương thuyết xây dựng, ông Kít đã nói là chắc ăn như bắp.

LUẬT ÁC Ế SỬA ĐỔI?

HỎI: Ác Ế vừa được sửa đổi, các khóa 39-43 và các cháu 17 tuổi được từ thủ tại gia, đố quý vị biết ai là người khoái nhất?

CHAY LÃNG: Khoái nhất phải là Nit đại đế, vì mấy tháng nay ông ta bị điên cái đầu không biết đâu ra đôn đê trợ cấp cho cái đám lính mới ở của cái xứ Annam ta này.

ĂN BẦN: Nit đại đế chưa thể khoái bằng mấy anh Hạm và dân chạy áp phe của xứ Annamta. Vừa qua biết bao nhiêu là khóa lão và cháu coi vét hết tiền xong hoặc cầm đồ bán đợc đi để chi cho tụi chúng. Bây giờ sẽ ra là chúng ngồi mát ăn bát vàng, chẳng cần phải lo gì cho người ta mà cũng cứ đớp bạc lia.

XÔI THỊT: Chẳng ai khoái bằng các bà xã. Mấy tháng rồi các bà lo sốt vó vì không biết ai sẽ nuôi mình trong lúc các khóa lão và cháu coi đi vắng hết trơn? Nhưng bây giờ thì khác rồi, các bà lại có quyền tiếp tục đầu chén như xưa rồi!

RÉT: Nói cho đúng ra, khoái nhất phải là các khóa lão và cháu coi ở trong các hạng tuổi đôn quân vừa qua. Nghe thấy lính mới, mà cứ tưởng là chết đi sống lại chứ bộ!

BAN GIÁM KHẢO: Sai hết! Khoái nhất chính là tụi giám khảo Đố Chơi Đề Chọc này. Bởi vì ngay từ khi có lệnh Đôn Quân, tụi này đã từng nói ám ơ là cái lệnh chỉ để bù chời vậy thôi. Bi giờ, y như rằng, tụi này tha hồ mà cười ngặt...

ĂN BẦN: Đi đến nơi để ăn cái giải gì? Chẳng tha cơ nhưng những thế này mà lại hóa bay, chứ đâu vào đó, khó kiếm ăn thấy mẹ!

XÔI THỊT: Đúng! Cứ thế này hoài hoài mà lại sướng. Chứ đời đời một phát, tụi này sẽ trở thành đồng bào khổ nạn sao? Bởi vậy, sẽ còn vừa dăm vừa đánh dài dài...

RÉT: Thời xin các cha đi, kéo dài tình trạng này thì đứt gân máu cả nước mắt. Các cha không thấy đàn anh Mèo bán chịu cho điện Cẩm Linh tới 750 Tê ngũ cốc đó sao? 750 Tê đó là tính ra tới 300 tỉ bạc Annam ta chứ ít gì?

Mấy anh Nga la Tư được dăm môm thế nào lại chẳng xé xé cho mau yên chnyện?

BAN GIÁM KHẢO: ĂN BẦN và XÔI THỊT đều là những bậc tiên tri: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

THIỆT HẠI 42 TÊ RƯỢI TRONG 3 THÁNG

HỎI: Một viên chức Mèo ở Saigon với tính sơ sơ trong 3 tháng các bùm vừa qua xứ Annam CộngHuê thiệt hại 42 tỉ rưỡi bạc riêng về kinh tế. Quý vị thử nghĩ xem điều này có ý nghĩa gì?

RÉT (tranh nói trước): Điều đó chỉ có nghĩa là đời đời thôi. Bởi vì bố ai kiếm nổi 42 tỉ rưỡi trong lúc này để mà bù lại?

ĂN BẦN: Tiếc quá! Cái Áp phe báo bô tới 42 tỉ rưỡi mà không ăn có được chút nào, ường thật!

CHAY LÃNG: Phải nói rằng điều đó có nghĩa là tình huệch đê Cờ Huê—Annam ta ngày càng thêm gấu bó vì thế nào cái đàn anh CờHuê lại chẳng sẵn sàng giúp cho Annam ta tái thiết xứ sở.

XÔI THỊT: Nói cho đúng ra, ý nghĩa quan trọng nhất là chính phủ sẽ được cái tổ đê có những khuôn mặt mới ra làm việc trong giai đoạn mới này.

BAN GIÁM KHẢO: Toán CHAY LÃNG rất bôn nhay, thông cảm mau chóng với viên chức Mèo ở Saigon 5 điểm!

Địa ngục môn

GIỜ GIỚI NGHIỆM

Nhằm đúng một sáng chủ nhật đẹp trời, nghị hờn Ngọc Hợp, Phó CT Hội đồng Đô thành đã lên tiếng khản cầu TT và Thủ tướng giảm bớt giờ giới nghiêm như cũ. Theo nghị hờn vừa kể, tình hình an ninh tại thủ đô đã sáng sủa. TT nên nói rộng giờ miễn ăn của quốc dân đồng hồ, chứ mới 9 giờ tối đã vội vội vàng vàng tung cánh chim tìm về tổ ấm, tổ ấm làm sao ấm cho nổi vì cảnh cơ cực túng thiếu. Ngoài ra nghị Hợp cũng đề nghị TT cho mở tuốt luốt trường đua, phòng trà, hộp đêm, xi ních ba, nhà tắm hơi v.v... để những giới sinh sống nhờ vào nghề này có nơi kiếm cơm.

Về giờ giới nghiêm, trên mặt báo này, bọn Con Ong đã nhiều lần chông mông mà gào, xin nhà nước thương dân nghèo, thu bớt giờ giới nghiêm lại để các giới này có đường kiếm ăn. Cái trong thời buổi kinh tế khó khăn này, ngày hai buổi đi làm việc quan, buổi tối về chỉ biết là đa của vợ, làm sao sống nổi?

Nhân lời «khản thiết yêu cầu» của Nghị Hợp, thiết tưởng nhà nước cũng nên nghĩ lại việc rút bớt giờ giới nghiêm.

Trong việc cơ giản giờ giới nghiêm, bọn Con Ong tiếc hùi hụi là các ông nghị sĩ DB ở kê luật ủy quyền không chịu đạo đặt dùm lên TT ý nguyện của đồng bào. Các ông «úy» vốn được TT rất chiều chuộng, đề nghị bỏ việc đôn quân tuổi 39-43, nhà nước cũng nghe theo. Thiết tưởng các vị lập công đầu với luật ủy quyền cũng nên mần một cú nhân đạo, chuyển lên TT lời kêu cứu của dân nghèo Saigon. Vì nói rộng giờ giới nghiêm tức là thu hẹp lợi tức sinh sống.

Đồng ý là trong cảnh dầu sôi lửa bỏng của đất nước, mọi tầng lớp dân chúng, mỗi người phải chịu hy sinh về phần mình. Nhưng trước tình hình an ninh đã cải thiện. An Lộc đã hết bị vây hãm, quân ta đã tái chiếm Quảng Trị, tình hình Saigon sáng sủa v.v.. Cứ kéo dài giờ giới nghiêm hoài kê cũng hơi kỳ.

Trong đề nghị của nghị hờn Ngọc Hợp. Đồng ý là việc mở cửa lại trà đình, đã khiến công quỹ thêm được một số tiền tiêu xài. Nhưng trong khi các mô bia mọc lên như nấm, việc ăn chơi nhầy nhót không khỏi gợi lên hình ảnh khiêu vũ bên xác chết.

Riêng trường đua NGỰA Phú Thọ nên cho mở cửa lại là hợp tình hợp lý với con số đáng kể, mỗi tuần sẽ thu trên 10 triệu đồng Chánh Phủ có thể dành số tiền trên xung vào quỹ Cứu Trợ đồng bào nạn nhân chiến cuộc v.v.

Ngân sách sẽ bớt được một phần thiếu hụt, dân chúng nhờ đó cũng sẽ được miễn giảm một vài sắc thuế.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xè gươm đầu chém ruồi.
VĂN QUÂN họ thú

BÌNH ĐĂNG

Sau khi nhà nước ra liên hai sắc luật định lại thể thức động viên và bổ hời s... song hành, bộ Giáo dục cho ra lò một thông cáo định lại hỏi suất chuyên ngành cho du học sinh là 425 tỉ một đơn. Hỏi suất này áp dụng từ tháng 7-72. Đối với các sinh viên nghèo hiếu học thiệt chứ không phải các công tử công tôn trốn đi ngoại quốc chơi bời lêu lổng, bộ GD cũng định cấp một số học bổng để số SV này khỏi làm vào cảnh bỏ học.

Kể đến bây giờ bộ GD mới định lại hỏi suất chuyên ngành cho SV du học là hơi trễ. Nhưng trễ còn hơn không, và sự trễ tràng này vẫn đáng được bực thom như thường. Vì đa số các du học sinh đều thuộc thành phần con ông cháu cha. Các quan lớn trong nước này, vốn đề lên đầu lên cổ thiên hạ, có đủ trăm phương ngàn kế tán tỉnh những người có trách nhiệm phe lơ để du học sinh tiếp tục được trợ cấp chỗ sai biệt giữ 119 và 425 đ một đơn. Sự phe lơ xét ra đã kéo dài hơi lâu, trong khi các SV trong nước bị thiệt thời và số kê. Mua một cuốn sách ngoại quốc, trước chỉ có vài trăm tỉ, nay è cổ ra mà trả hơn 1 xin vẫn không thấy nhà nước trợ cấp. Đến nay, bít công về lý đó đã đến hồi «point final». Các thân nhân du học sinh, phần đông thuộc thành phần khá giả, cũng nên bỏ thêm tiền chuyên ngành cho con cái. Còn số trợ cấp đó, nhà nước nói sẽ dồn để phát triển các đại học trong nước. Như trường hợp trường sở Luật Khoa ở đường Duy Tân chỉ là trường mẫu giáo của tây. Một ngôi trường nhỏ bằng cái hộp làm sao đủ sức chứa vài vạn SV, trong khi nước cứ dồn chảy về chỗ trũng, các SV du học đã sướng lại càng sướng hơn với số trợ cấp đều đặn của nhà nước?

Yếu tính của giáo dục là bình đẳng. Cũng may, sử bình đẳng, bắt đầu thấy lộ dạng ở bộ GD của ông Tổng Tỉnh...

Cảm cúm - Sổ mũi - Nhức đầu
Nhức họng - Đau nhức
Cấp thiết

HÃY UÔNG :

RHUMEX

(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

NHÂN HIỆU CON VOI

Biếng ăn! Mất ngủ!
HÃY UÔNG :

SIROP REACTIN (BETA)

- AN NGON • MAU ĐỎI • LÊN CÁN NHANH CHÓNG
- ĐỀ NGỦ YÊN LÀNH • TRỊ MỌI PHONG NGŨA

Có bán tại các nhà Thuốc Tây

nhà
lông
báo

NÓI LÃO

mã
chơi

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Đàn đưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời.

♦ Ta Râu Xồm

PHẢN CHIẾN MADE-IN-USA (Giả tưởng chính trị)

Đứng lúc quan chánh thăm tối cao pháp viện
tiếp đại diện gia đình có con em chiến đấu tại ĐĐ
một nhóm thanh niên nam nữ tóc dài, râu ria
rậm rạp, ăn mặc lôi thôi lệch thếch, vác biểu ngữ
mang chữ « Yêu Đường, Không Chiến Tranh »
(Love, Not War) tiến tới trước tiền đình tòa nhà
trưng trưng cho luật pháp tối cao HK. Chúng hô
những khẩu hiệu nồng nặc mùi phản chiến. Chúng
chống chiến tranh xem ra còn háng hái hơn những
người đang thực sự cầm súng chống với kẻ không
đứng chung chiến tuyến.

Nhóm đại diện gia đình binh sĩ tại văn phòng
quan chánh thăm vẫn bất động. Dăm ba thiếu nữ
trong nhóm phản chiến từ phía ngoài tự động tụt
quần áo và huýt sáo gọi các đồng chí nhập cuộc.
Một con nhỏ khoảng 14, 15 đưa tay nâng hai
bầu ngực phơi trần trong khi miệng biểu
diễn những nhịp mứt chùn chụt.

— « Ra ngoài này làm tình cái coi bồ!»

Tiếng đứa con gái lạnh lạnh gọi vọng vào căn
phòng. Cả bọn đồng cười rú lên. Một đứa con gái
khác phụ họa:

— « Gọi làm gì tụi ấy?»

Tiếng con trai bắn súng bằng miệng «pằng, pằng
pằng» rồi cùng hô lớn:

— «Tiến lên, các đồng chí!»

Quan chánh thăm cau mày nhìn những người
đối diện nhăn mặt. Ông khó chịu. Chợt một giọng
nói khẽ nhại vọng vào:

— «Thôi làm tình đi tụi bay!»

Rồi một nam, một nữ, ôm lấy nhau, quấn lấy
nhau mứt lười. Bọn còn lại quây quanh hai đứa vô
tay cổ võ. Chúng định biểu diễn thật chăng? Bỗng
từ trong đám thanh niên binh sĩ, một tượng người
kênh cang đứng dậy. Viên cựu đại tá trung đoàn
từng trấn đóng Mỹ Lai mấy năm trước. Quan chánh
thăm đưa tay phác một cử chỉ yêu cầu viên cựu
Đại Tá cứ ngồi yên rồi ông xốc cặp kính cận rồi
bàn giấy bước ra ngoài:

— «Tụi quý, bọn bay làm gì thế?»

Tiếng quan chánh thăm lạc âm trước tiền
đình pháp viện mênh mông. Mấy tên thanh niên
phản chiến, tác phong lãnh tụ, nhìn ông Tòa rồi
biểu môi ra vẻ khinh miệt song thì thầm trao đổi ý
kiến. Sau đó, hai đứa lực lưỡng nhất tới trước
quan chánh thăm bẻ xốc ông lên đưa tới chỗ cặp
nam nữ phản chiến đang biểu diễn làm tình. Ông
trố mắt nhìn. Giọng lạc thanh:

— «Đi... đi... đi ngay chỗ khác. Đây không phải
khách sạn.»

Cả bọn cười rú lên. Tiếng đứa con gái đang
trình diễn trả lời dứt quăng, xen kẽ nhịp thở:

— «Cóc... cóc... cần... kh... khách sạn. Cóc... cóc...
cần nệm... m... m... mứt.»

Thật hết cấp. Quan chánh thăm chạy băng vào
trong. Nhìn mọi người hiện diện tại văn phòng,
vừa thở vừa nói:

— «Ghê tởm hết chỗ. Ngoài sức tưởng tượng
Chúng đang công khai dám ô trước tòa nhà tượng
trưng cho luật pháp tối cao quốc gia.»

Không ghim được nữa. Viên Đại Tá cựu trung
đoàn trưởng trung đoàn trấn đóng Mỹ Lai, tung
mình ra trước tiền đình, nhìn bọn thanh niên nam
nữ chống chiến tranh, nói lớn:

— «Bước đi chỗ khác, đồ vô loại. Có phải tụi
bay được thuê tiền để phá hoại kế hoạch phản chiến
bất bạo động của tụi tao không? Trò của tụi bay trẻ
con lắm, coi chưa đủ mất.»

Tiếng ông oang oang. Bọn phản chiến theo kiểu
«nhảy ngựa» ngổ ngang mấy giây chẳng đứa nào
bảo đứa nào cũng lảng lạng rút qua phía bên kia
đại lộ. Bỏ mặc hai đứa thủ vai trình diễn nằm
chống gông trên mặt đường. Thằng con trai vội vã
đứng phất dậy, lom khom vừa chạy theo đồng chí
vừa ôm quần. Đứa con gái nằm tênh hênh, quên
kéo cả váy, bỏ lồm ngồm. Viên cựu Đại Tá chửi
vội theo:

— «Đù mẹ, tụi bay sao không trở lại trường
học? Tụi bay muốn chống chiến tranh ư? Hãy cứ
ra trận trước đã.»

VƯƠNG SĨ TRINH

TIN CUỐI: Hai gã đầu bếp, một Mắt Xanh một
Mắt Đỏ, đang cặm cùi băm thịt bằng cặp dao to bản
bên cạnh hỏa lò hừng hực lửa. Chợt từ phía nhà trên
một giọng đường bệ vọng xuống hỏi:

— «Kế tiếp là món gì?»

Cả hai đồng thanh đáp:

— «Món hòa bình.»

Chung quanh tâm thốt không lời thịt vụn văng tung
tóc trông tương tự như chân tay và đầu người

TÂM QUẮT ĐẮM LƯNG ĐẠI CÁO

Tuần vừa qua, sau khi nhận được bản văn
đòi cải chính tin lập Đảng của người Bồ Lờ,
bồn báo đã cho đăng tải ngay tình. Những tường
chuyện tới đó là êm. Ai ngờ, cố Chủ Tịch gửi tiếp
một tuyên cáo với nội dung nhủ cho phổ biến theo
thủ tục khẩn cấp. Người Bồ Lờ từ lâu vốn thuộc
giống chơi chưa nặng ký nên bản đại cáo tâm quắt
đắm lưng cũng không trước tác theo lối thông
thường mà lại choang theo thể phú phá thể, cũng
đổi nhau chan chất, đọc rất là có sự âm thanh nổi
stéreo. Con Ông đành phải gác lại những bài thơ
ca tụng công đức Bồ Lờ để chạy tuyên cáo cho kịp.
Dưới đây là nguyên văn bản Tâm Quắt Đắm Lưng
Đại Cáo:

«Ái ái,

Danh Ông, trấn động Cái Bang, rung rinh Hạ
Bộ, Tinh thần tươi rói, tính đi hết can. Đêm cũng
như ngày thân nhậy loạn cào cào. Nắng cũng như
mưa mắt nháy bữa châu chấu. Nội lực già khản,
gân teo bỏ me, da nhăn nheo như giấy nhứt trìn
vò nát, lưng khum khum tựa tấm bánh trắng ỉu xiu
Dung nhan ấy, trai tơ muốn bóp còi qua mặt còn
khuya. Vóc dáng đó, lực điền tính gài số vượt lên
cũng khướt.

Nay Bá Đạt, mai Á Đông, du hí mạnh, nhậy
ngựa hăng, đứa nào ghen hầy tới bóp mà trìn.
Sáng Hoàn Mỹ, chiều Đệ Nhất, rằm bồ hung, đấm
bóp kỹ, thẳng nào hân cứ ra tòa mà cáo. Mấy năm
rung chuông gõ búa nghe chán thấy mờ, nay nường
cho chú nó cầm cần này mực, của hương hoa mỗi
người hửi một tý. Bao ngày gọi tên mời họp như
thề gọi đờ, giờ phải để ta đây tu tâm dưỡng tánh,
ghe Chủ Tịch tên nào khoai thì vô.

Chỉ vì,

Phúc nhà không ấm, tối ngày gặp gỡ một bọn
xồn xồn, nửa lảng loạn, nửa động cớn, diên diên,
khùng khùng, rất phương đá cá lẩn đưa.

Đức tổ chưa đầy, quanh năm giao duyên cùng
lũ ương ương, phần buồn lậu, phần trộm vặt, nhớ
nhớ nhằng nhằng, toàn đồ ngư đầu mã diện.

Thành thế quyết tâm.

Rồi chuông, xa búa, đấm thềm cái
ghe « Chủ Tịch nhất thời », ông hùng đứng đi
vào con đường cổ vấn xe đờ cho khỏe. Bồ bồng, từ
lộc, tung hê trước hiệu « Gia Nô chi bảo » tờ oai
phương tiến tới phong trào ái hữu Tâm Quắt làm vui.

Bởi chưng,

Bọn cường xâm thừa cơ tứ ngược, mang họa
tai gieo rất tư bề. Lệnh quân luật buộc lòng giới
hạn cảnh no cơm ấm cật dấm dặt khắp nơi.

Vì thế, cả trăm ngàn cô gái nồn nường chuyên

Lúc ấy mới thấy thấm thía được sự cần
thiết của chống chiến tranh. Mẹ kiếp, tụi bay phản
chiến theo kiểu nhảy ngựa thì chó nó làm cũng
được.»

Ông nói như mè. Bất cần những chữ thô bỉ,
tục tằn. Con người chiến đấu đích thực trong ông
đã trở về nguyên vẹn. Tụi phản chiến «nhảy ngựa»
đã biến mình trong tàng cây bên kia đường. Giữa
mặt lộ, chiếc quần lót màu hồng của con nhỏ phản
chiến bị bỏ quên trong lúc «di tản chiến thuật» vội
vã.

Lá cờ tượng trưng cho giàu sang, cho văn
minh và tiến bộ... vẫn phất phật tung bay
trước gió,

nghe tâm quắt đắm lưng chỉ một thoáng đoạn đánh
ca bài cơm hàng cháo chợ. Hàng chục vạn nam tử
tu mi thích chuyện tâm hơi xủ xui trong chớp mắt
vuốt hận ngấm câu cơm nhà... ngao vơ.

Ta đây, vốn giống nòi tình, thấy chuyện tang
thương chẳng thể ngoảnh mặt làm ngo, quyết tâm
thành lập hội ái hữu bảo trợ cho ngành đắm bớp.

Hỡi ơi, nguồn cơn nghĩ mà thốn tới con trẻ
Chị em trong hàng ngũ đắm lưng hầy mau mau
nhập hội.

Phong trào ta, tương lai hấp dẫn, không phát
phơ, chẳng đen thui đen thui như búi lông mồm.

Phe phái nó, đang độ nhạt phèo, nặng chính
chịch, lại đổ au đổ ứng như cái con củ triện.

Khâm thờ. Ký tên và diêm chỉ. Bồ Lờ. Huy
hiệu Cái Ống Giác Hơi.

HÒA BÌNH KHẠNG NANG

Chưa bao giờ cô bé hòa bình được giá bằng
lúc này tại VN, và cũng chưa bao giờ y thị lại bị
đi khách thật lực đến như thế. Tên khách nào cũng
đi cô bằng những quả nặng ký. Hết thẳng Mút Cu
tới lão Hoa Lồm Đóm qua tên Xénh Xáng. Tội
nghiệp thật.

Đời hòa bình cho mảnh đất lở lói tang thương
này chẳng phải là công việc của những tay trách
nhiệm bên ni cũng như bên nó, mà là ở khắp cùng.
Đâu đâu cũng thấy bóng dáng hòa bình khắp khiêng,
nghe ngà, mệt lử cô bợ.

Hòa bình bị lược thật như, thật nhuộm, trang
diêm bằng đủ thứ phẩm từ huê dạng. Nào
là công chính, tức khắc, vinh quang,
chiến thắng, hòa giải, liên hiệp,
danh dự. Loạn. Thật là loạn chữ nghĩa. Hòa bình
chỉ có một mà người ta cưỡng ép nó phải hiện ra
dưới nhiều bộ mặt. Chưa bao giờ hòa bình lại tả tơi
và thảm thương đến thế.

Hơn phần tư thế kỷ đối thoại với nhau bằng
những dụng cụ tượng trưng cho văn minh
tiến bộ tưởng đã quá đủ. Đừng ai hồ hào gì khác
vì còn nói là còn tai họa, vì còn nói tắt hòa bình còn
tối tả thảm thương.

Cứ nghĩ tới lúc bên này cũng như bên kia đón
hòa bình trong tay mới nhận ra cái « dàn đồng » của
nó bị đè phọc mẽ khủng khiếp, in hệt con nhỏ 12
bị thẳng phải gió biển dâng đi yêu điệu thanh kiều
vòng kiếng, mà tội nghiệp.

MẮNG TRỜI

Mấy năm gần đây hình như thiên tai đổ xuống
dân ta hơi bộn. Các bậc trưởng thượng cho đó là
diêm ông Trời báo trước một chuyện gì. Nhóm Cao
Ông là lũ người trần mắt thịt chẳng dám bàn ra tán
vào vì e Trời quờ: Ấy thế mà mới đây. Một độc
giả thân mến, có lẽ trong một phút bốc, đã làm thơ
mắng Trời. Hơn thế nữa ông bạn còn gọi Trời là
lão Tặc Thiên, không đăng thơ thì ngại phụ lòng
độc giả, mà đăng lại sợ Trời trách, thôi thì Trời có
trách cũng ráng mà chịu chứ phụ lòng trí ngộ của
bạn đọc là điều không nên. Thơ mắng Trời như
sau:

Trời già có mắt như không.
Họa tai gieo xuống chất chồng chẳng ngưng
Bắc, Nam chết chóc tung bùng.
Bom rơi, đạn nổ lão mừng làm sao?
Giông qua, bão tới ào ào.
Nhà tan, cửa nát lệ trào hơn mưa.
Thảm thương biết mấy cho vừa.
Tặc Thiên! mắng lão vẫn chưa hài lòng.
Có gân hãy trả ghê rông.
Đề ta thay lão làm Ông Trời già.
Biết đâu dân đỡ can qua?

Phát giác rừng rợn

HÀ-NỘI QUYẾT NƯỞNG SỐNG

TIN... ĐỘC

CON ONG VÀ 81

Như bạn đọc đã biết, nhóm Con Ong đã long trọng kết nghĩa "Anh em với các chiến sĩ liên đoàn biệt cách Dù 81" ngoài sự xiết chặt tay để mãi mãi đôi bên phải có bên nhau lúc sống thì kết chặt có nhau, khi chết

NHẮN TIN

Trường hợp bất khả kháng dự định tổ chức văn nghệ cứu trợ đồng bào chiến nạn tại Trường REGINA MUNDI đã phải hủy bỏ vào phút chót. Chúng tôi đã thông cáo trên C.O và nhân tất cả quý vị hảo tâm lấy lại số tiền đã ủng hộ bằng cách trực tiếp với những người trao thiệp mời. Ngoài ra riêng tòa soạn C.O có nhờ ở Trần đức Ước Tổng Thư ký phòng Thương Mại và C.K.N trực tiếp với các vị Công Thương Ký Nghệ Gia bán ra 92 thiệp mời. Riêng nhà mạnh Thường Quân Nguyễn Thành Nam Tổng Giám Đốc Hãng Radio TiVi National đã mua 50 thiệp. Tất cả số tiền bán được Chúng tôi được ông Ước trao lại cho tòa soạn. Cho đến hôm nay, chúng tôi chỉ mới nhận được tin nhà mạnh thường quân Nguyễn Thành Nam không lấy lại và tăng luôn số tiền 50.000đ cho Biệt Cách Dù 81. Riêng quý vị còn lại xin trực tiếp mang tới tòa soạn số 54 Võ Tánh chúng tôi xin được hoàn lại. Thành thật cảm ơn

thì lo giờ cho nhau--Tòa soạn Con Ong còn được các nhà mạnh thường quân ở thủ đô nhiệt liệt hưởng ứng.

Mặt khác, nhà báo vừa được tin điện thoại gọi về từ Quảng Trị, cho biết, chiến sĩ biệt cách Dù 81, rất cảm động và vô cùng phấn khởi khi theo dõi các hoạt động của CON ONG hướng về đơn vị anh dũng này.

Được biết, trong gần tới, chậm lắm là hạ tuần tháng 7-72, một phái đoàn gồm tòa soạn Con Ong và các nhà Mạnh thường Quân đã thực sự đóng góp cho chương trình của nhà báo, sẽ tới hậu cứ của

Biệt Cách Dù 81, để trang trọng chuyên giao, Tổng số tặng phẩm gồm 2 triệu bạc của ủy ban YTTT các công thương ký nghệ gia, 360 đôi giày của công ty BaLa và 1 số sản phẩm Radio TiVi của hãng National đề trang bị cho cầu lạc bộ Biệt Cách 81.

Ngoài ra Bộ Chỉ huy Biệt cách Nhảy Dù 81 cũng nhờ C.O chuyển lời cảm ơn đến quý vị công nhân nghiệp đoàn xe Lam Ngà tư Bấy hiền cũng đã tới Bộ Chỉ Huy trao tặng một số phẩm vật để thưởng thường công lao cho anh em sau những ngày từ thủ cam gọi An Lạc.

Bọn vong bản thách pháp luật ở TSN

Kỳ trước, Con Ong đã quyết liệt tấn công bọn vong bản, gồm tui chuyên lái xe cho các quan to Méo, hiện chúng đang tung hoành trong căn cứ TSN bằng trò lừa đảo công khai sống sọc đĩa (như sòng BaHóa giữa trung tâm Saigon - Gia định) ngay đối diện sở Quan Thuế AnnamDương như, quan thuế tá Liệu an ninh không quân đã đọc Cen Ong, nhưng ông giải thích là, sự mạng của an ninh, chỉ nhằm ngăn chặn phá hoại và phát giác các hoạt động nặng về chính trị, còn các công tác bài trừ về

mặt tư pháp, trên nguyên tắc thuộc quan trung tá Thường trưởng ty càn sát phi cảng.

Điều hỗn lảo nhất là bọn lái xe cho Tướng Tá Méo đã tuyên bố hách xì xằng rằng :

"Bọn chúng mua đứt quan to lũng lá và còn khuya quí quan An Nam, mới dám dọt nhập vào căn cứ Mũi Lở, có quân cảnh da đỏ canh gác, lại có hàng rào lưới cao ngất, Lẽ ra, bọn đây tớ Méo, phải tự vấn lương tâm mà thấy sự nhục nhằn, cho kiếp tôi đời, gần trọn đời đi hầu hạ quan thầy Méo, để đớp bạc đời đời la đánh cắp sáng, làm giàu phẩy phẩy, giữa khi... các chiến sĩ ta... phải xả thân chết gục khắp chiến trường.

Sự bất công phi lý đó càng làm cho nhà báo ghê tởm, bọn tôi tớ Méo đã ra thách đố pháp luật, coi kiếp nô lệ cho Méo của chúng như là điều vinh dự, không ai chạm đến hành vi bất chính của chúng, Con Ong nghiêm chỉnh yêu cầu Tướng Kháng quân hãy quét dọn gáp bọn vong bản này bằng một phát bành quân hỗn hợp với Méo để dẹp gáp cái sòng bạc vi đại nãm chính inh giữa T.S.N

hàng vạn thanh thiếu niên VÔ TỘI MIỀN BẮC

- ☑ Đã vô Nam là không được trở về.
- ☑ Đàng đên đầu vì vợ cán bộ gửi đi Nam mang hoang thai cả đồng !
- ☑ Thêm Sư đoàn Đổ gồm toàn bộ đội mang họ Hồ xuất hiện.

☐ đặc biệt của C. O.

RỪNG RỢN ĐÀM MÁU

Một cặp tài liệu tối mật nằm trong kích thước tình báo quốc tế, mà nội dung gồm nhiều tiết lộ rừng rợn, chúng tố Vô nguyên Giáp và Hà nội quyết nưống gọn hàng vạn thanh thiếu niên vô tội của miền Bắc quang vô lộ sát sinh ở miền Nam, chỉ để thỏa mãn tham vọng kinh không của n.ôm lãnh tụ Mác út BV.

Theo tài liệu cho biết ! tất cả các chiến binh và bộ đội miền Bắc, khi đã đưa vô Nam rồi, nếu không chết mất xác tan thây vì B-52, thì phải chuyển qua trận địa Kampuchia, Lào để mượn chiến trường này khai tử luôn cho tiện việc sô sách.

Họ không muốn các nhân chứng xương thịt đó có cơ hội trở về quê hương để mô tả lại tất cả sự thật trái ngược đã xảy ra tại Miền Nam tự do. Nhất là, các hình ảnh hãi hùng phi nhân quá đã man của cán bộ chỉ đạo Đảng đã buộc con người phải dìm đầu vào cái chết — thật phi lý và không ai được quyền dãn đo chọn lựa.

PHONG TRÀO "HOÀNG CHƯA" LÊN CAO

Mặt khác, Đàng ở Bắc Việt cũng đang diễn cái đầu vi phong trào chưa hoang, của các bà vợ có chồng vô Nam. Sự kiện này khiến cho tình thần cán binh được lệnh Nam tiến đều giao động hoang mang, vì thấy cảnh đau lòng xảy ra ngay trước mắt, mà thực tế cho thấy trong 100 đồng chỉ ra đi, thì... chờ mỗi mất, chẳng thấy một mống nào quay về quê hương !

Thậm chí giới văn nghệ sĩ B.V, đã dề ra cả đồng ca-dao nói lên sự thiếu giống dực ở vùng đất khô cằn Cộng Sản. Ví dụ, có những câu tức cười như sau :

Việt Nam dân chủ cộng hòa Đâu ông chết sạch đàn bà nãm không

Hoặc :

Việt nam dân chủ cộng hòa

Đàn ông nằm dưới, đàn bà nằm trên.

(ý nói đàn ông bị đàn bà bắt cóc, cưỡng hiếp do đó, phải nằm đè lên trên cơ "khô chủ" bỏ chạy)

SƯ ĐOÀN ĐỔ XUẤT HIỆN

Vấn theo tài liệu còn tiết lộ ! "Hiện có một sư đoàn, mà chiến binh toàn họ Hồ. Đại đơn vị này gồm các em bị chết cha, chết mẹ, chạy lạc lõng từ thời kháng Pháp. Rồi, được Cộng Sản tập hợp lại cho gọi qua các nước Cộng Sản. Tiếp Khắc, Ba Lan, Lỗ Ma Ni, để nhờ sự về tinh thần Mác Xít. Bón Sơ Vích, ngay từ ngày có trí khôn. Họ không bị giảng buộc tình cảm gia đình, vì không có tình phụ tử mẫu tử, tình yêu, tình huynh đệ—đôi với họ đều lạ hoắc—Họ chỉ nung nấu trong đầu óc... là con cháu của Bắc Hồ, là thanh-niên trong thế-hệ Hồ-Chí-Minh, là các chiến sĩ Bón Sơ Vích, Chết Cho Chủ Nghĩa Cộng Sản và Hy-Sinh Cho Xứng Danh Là Con Cháu... Mang Dòng Họ Hồ.

Được biết, đại đơn vị này là "SƯ ĐOÀN ĐỔ" tức Công-trưởng Hồ-Chí-Minh tất cả đều độc thân, ai này đều mặt trắng như bột, vì gần trọn đời niên thiếu họ bơi lội tầm mình trong lò lửa liêm đờ lôm.

Hiện Sư đoàn Đổ, đã và đang tiếp tục vượt qua vĩ tuyến. Người ta chờ đợi... một trận chiến ác, liệt giữa những con thiêu thân mang họ Hồ với chiến sĩ anh dũng V.N.C.H

GÃI HÁNG

• GÃI SĨ

Ngồi buồn gãi háng dãi tẩn tẩn (thơ TVH)

ÓI GIỜ ƠI, NHA KHẢO THÍ !

Cần phải chống cu lên mà hồ hoán rầm trời đất lên như thế. Vì rằng, trong kỳ thi Tú Tài II năm nay, các Nha Khảo Thí đã mắc phải lỗi lầm quá xá, nó khiến cho gần 60.000 sĩ tử phải dờ khóc dờ cười. Ngay trong bữa thi đầu tiên, đề Pháp đã có một câu đánh mới trát lất. Nguyên văn một trong 6 câu hỏi của đề này như sau, "Quel est le contraire de Disparaitre. Conjuguez le verbe treuvé au Passé de l'indicatif."

Đề thi không có nói rõ là chia động từ ấy theo thì quá khứ nào? Passé composé, Passé simple, Imparfait hay Passé Antérieur? Thành thử ra có nhiều thí sinh tá hỏa tam tinh chả biết chia theo Mode nào cho đúng mà lại cái ý muốn của người ra đề. Và mạnh ai người này chia.

Hơn một tiếng đồng hồ sau, các vị giám khảo mới nhận được lệnh sửa lại đề thi cho đúng. Thừa đó là thì "Passé simple"

Người ta hẳn còn nhớ rằng, năm ngoái, trong kỳ thi Tú Tài I, đề Pháp cũng có một trường hợp tương tự. Cái ông đánh máy vô ý bỏ đi một chữ, rồi người coi lại bài cũng sơ ý nốt chữ cho quay vô-nhờ-đi đi, nó khiến cho thí sinh cả nước rối mù tang tít không còn biết dăng mà nào mà dề nĩa.

Ngoài cái phốt sếp tích kể trên, cũng trong năm nay, môn trắc nghiệm Công Dân Sử Địa đã có nhiều lầm lỗi tai hại. Trong buổi họp tại trường Petrus Ký, các vị giám khảo đã lên tiếng tố ông Khảo Thí tội bởi lẽ liêu rả rời cành bué. Biểu rằng thì là các câu hỏi trắc nghiệm, phần lớn câu thả, mơ hồ, vô văn, rồi tình rối xoè, cóc ra đầu vào đầu hết. Chẳng những thế, lại có cả những câu hỏi sai lạc nữa.

Các vị giám khảo chân chính biết xót thương cái lũ sĩ tử đầu xanh tuổi trẻ sau khi ướn ông Khảo thí, đã long trọng đề nghị rằng các câu hỏi trắc nghiệm, vì lẽ nó sai lạc, vô văn, câu thả, nên dù thí sinh có làm sai hay làm đúng thì cũng xin các vị giám khảo thí cho nó đúng ngay boong hết chọi, để cho đỡ oan uổng.

CO xin thành thực tung hô vạn tuế các đấng giám khảo. Như vậy mới là biết người biết của, và nhất là biết đi sâu vào trái tim đen của quần chúng học sinh.

Ước mong rằng tiếng nói của các vị giám khảo sẽ được đền trời soi xét.

Ngoài ra còn món Toán học búa kia nữa. Đứng là một cái đề gây thếp gai, cứ 100 thí sinh khi bước ra khỏi trường thì chỉ có tới 95 anh nếu không chữ thì thi cũng vắng tục. Trong 4 câu hỏi giáo khoa: câu thứ 1 thuộc về Tân đại số, câu 2 và câu 4 thuộc về hình học, câu 3 thuộc diêm động học. Con bài Toán đưa đi là đưa, thuộc về giải tích gồm tới hơn 200 chữ. Riêng câu 2 trong câu hỏi giáo khoa, tuy thuộc hình học nhưng lại thuộc loại đố, bình thường ngay các giáo sư cũng phải bỏ ra mất nửa ngày mới giải nổi. Nghe nói rằng Bộ Giáo Dục cũng đã thông những nói kho khăn của thí sinh nên sẽ chủ trương viết điểm về môn toán. Nếu quả đúng như thế, Con Ong cũng xin tung hô vạn tuế nốt.

Bức tâm thư của Con Ong

Gửi bạn đọc 4 phương

Kỳ trước, chúng tôi đã đề cập đến vấn đề thành lập các văn phòng đại diện CON ONG tại các tỉnh, trên 4 quần khu. Anh em trong nhóm CON ONG, từng thế nguyên sẽ sống chết với cây bút, lấy sự yêu, nghề làm thứ say mê, mà không đặt tiêu chuẩn làm giàu bằng nghề viết báo !

Chính vì tình thần đó, lại thêm thời gian qua, chiến cuộc bùng nổ khốc liệt trên khắp các mặt trận, anh em CON ONG đã đi và đã thấy, những thảm cảnh nào nùng của đồng bào ruột thịt đang gánh chịu, cùng với bao hình ảnh hào hùng tuyệt đẹp, của những chàng trai trẻ mang dòng máu Quang Trung đã và đang chết oai hùng cho xứ sở này !

Đề đáp lại sự hy sinh phi thường của chiến sĩ VNCH và đề chia sẻ niềm khổ đau với các đồng bào chiến nạn Con Ong quyết làm một cái gì... để đời ! Và trong phạm vi khiêm nhường của nhà báo chỉ gồm một số ký giả chuyên nghiệp, tuy nghèo tiền, nhưng rất giàu thiện chí, chúng tôi quyết tâm đi đến thật sát với bạn đọc, ở tất cả các thôn xóm hẻo lánh xa xôi. Vì thói quen thủ nãm báo chí chỉ quan quanh, khai thác các đề tài ở thủ đô và các tỉnh lân cận. Con bao nhiêu dân chúng thấp cổ bé họng ở quá xa mặt trời, họ đang bị sống : một cô dôi ba trong. Kể thù ở cùng khắp từ phía.

Trong bóng đêm là bọn khủng bố khát máu CS; ban ngày thì...Cường hào ác bá—đủ thứ hành hạ—Họ gần cổ, nếu khó thể kêu thầu đầu Trời Cao. Lại nữa

trong những ngày qua, làng báo của xảy ra cái hiện tượng quá đần, tạm gọi là... tai-họa "trăm hoa đua nở !"

Đi đến xô xình nào cũng thấy mấy cha ma gió thổi ngược xung danh ký giả. Nhất là ở các tỉnh lẻ, các của nội cáo dôi lốt hùm, hoặc nhờ dựa hơi vào tờ báo... vì quá xa xôi; không kiểm soát được hành vi tư cách của kẻ... xưng là đại diện.

Do đó, bọn này đã hống hách không kém tụi ác bá cường hào cũng hù hê cũng đe dọa, cũng xách nhiều làm tiền rất trắng trợn. Thậm chí người dân địa phương, cứ nghe nói đến "Ông nhà báo" là lẽ lười chán ngán, sợ họ như sợ hung thần vậy !

Trước các tệ trạng kể trên, hiện đang bành trướng khắp các tỉnh, Con Ong sẽ cho khai sinh các văn phòng đại diện, nhằm chọn lựa các nhân vật trọng nghĩa, khinh tài luôn lấy chữ TÍN làm đầu đề !

— Tiếp nhận tiếng kêu than phần uất của dân, chúng ở cấp hạ tầng.

— Chận đứng các hành vi mạo danh ký-giả, để làm tiền bậy bạ và sách nhiễu đồng bào.

— Phổ biến cho Con Ong xuống sát tới các tầng lớp dân chúng cùng khổ cơ cực-Con Ong hy vọng sẽ thành công trong nhiệm vụ đầy khó khăn và tế nội này.

Rất mong sẽ được bạn đọc bốn phương hưởng ứng và góp ý gửi về tòa soạn.

Sở đoản trường

□ KÉP ĐỘC ghi

CÓ THẬT CSBV ĐÃ SẴN SÀNG THƯƠNG THUYẾT NGHIÊM CHÍNH?

Về viễn tượng một cuộc thương thuyết thật sự nghiêm chỉnh về phía CSBV, có vài yếu tố để có thể suy luận chuyện đó có vẻ đang xảy ra, trước hết là sự thất bại rõ rệt của CSBV trong mưu đồ dùng chiến thắng quân sự để mà cả trên thế thương phong. Cuộc xâm lăng qui mô của CSBV đã bị khựng lại vào tháng 5 và đang bị đẩy lui vào tháng sáu, rất có thể bị đánh bật vào tháng 7 hoặc tháng 8.

Sau 3 tháng xua đại quân vào Nam, CSBV chỉ chiếm được 1 tỉnh duy nhất là Quảng Trị là nơi rất gần với hậu cần của họ, còn An Lộc và Kontum họ thất bại hoàn toàn.

Thế mà nay QT lại đang bị QLVNCH bao vây, các lượng CSBV bị tiêu diệt rất nặng trong 3 tháng qua, chiến tranh quy ước là chiến tranh diệt tiềm lực. Tiềm lực bên nào bị tiêu diệt trước bên đó thua.

CSBV đã bị tiêu diệt chằng những các tiềm lực quân sự tại chiến trường miền Nam, mà cả tiềm lực kinh tế tại miền Bắc cũng bị hủy diệt tới 75% bởi cuộc phong tỏa các hải cảng và những cuộc oanh tạc ô ạt, liên tục, hữu hiệu.

Không ai có thể tiếp tục canh bạc khi mà trên người chỉ còn cái quần xà lỏn. Tương lai BV có thể chỉ còn cái khố, nếu không sớm biết xoay xở.

Chắc chắn CSBV biết xoay xở, và cách xoay xở tốt nhất cho BV là chấp nhận thương thuyết đứng đắn để đi tới HB, như chủ tịch Nga Xô đã từng nói: "chấp nhận ngưng bắn, BV sẽ có lợi hơn".

Trong cuộc đánh nhau, li lợm đánh rặng là một yếu tố tốt, nhưng sẽ thành bất lợi đối trước một địch thủ vừa khoẻ vừa li hơn.

Vậy, nếu CSBV chịu thương thuyết nghiêm chỉnh lúc này, không có gì đáng ngạc nhiên vì đó không phải là thiện chí, mà là một sự vớt vát cuối cùng, sau khi đã tuyệt vọng nơi sự giúp đỡ của TC và Nga Xô.

CSBV đã vớt vát những gì trong cuộc thương nghị? Có người lo xa CS đòi chiếm giữ những phần đất mà họ đang tạm thời kiểm soát, mối lo này có lẽ hơi xa thực tế. Bởi lẽ, nếu quả thực CSBV muốn chiếm giữ các phần đất đó, họ đã chấp nhận đề nghị ngày 8-5 của TT Nixon, lúc đó, quân CSBV còn hiện diện ở nhiều nơi hơn, và Quảng Trị chưa bị đe dọa tái chiếm.

Hơn nữa, giữ đất đối với CSBV sẽ rất phiền hà về mặt quản trị và tiếp tế, vì không phải là một khu vực thuần nhất, mà là những mảnh nhỏ rải rác, xa xôi với Trung Ương, thêm vào đó, giữ đất để làm gì khi mà dân đã bỏ đi gần hết.

Điểm trên có thể dùng để giải thích tại sao trong cuộc "bản tiếng" ngày 29-6, TT Nixon đã không nhắc tới đề nghị ngưng bắn tại chỗ ngày 8-5 như là một miếng mồi để câu CSBV. Ông Nixon có lẽ cũng biết mồi đó quá hóc đối với CSBV.

Và lại, VNCH cũng không chịu nhường đất. Thực tế cho thấy,

nếu không có những lý do chính trị quan trọng, QLVNCH có thể lấy lại Quảng Trị bất cứ lúc nào. Cuộc hành quân quy mô của QLVNCH tiến vào QT đúng lúc mở lại Hòa Đàm Ba Lê cho thấy nhận xét đó không phải là không thể đúng. Các hành động quân sự lúc này phải ăn khớp với các diễn tiến chính trị hơn bao giờ hết, chỉ đáng tiếc đó là những diễn tiến chính trị ở Mỹ.

Về đòi hỏi của CSBV thay thế hẳn chính phủ VNCH thì, TT Nixon đã trả lời: "Không thể và không bao giờ được" Mỹ không thể tiếp tay CSBV làm việc đó. Tự lực thì CSBV đã thử bằng cuộc xâm lăng và đã thất bại.

Không dám giữ đất, không đòi lập được 1 chính phủ CS hay thân Cộng ở miền Nam. Vậy CSBV sẽ vớt vát được gì?

Đó là điều nên tìm hiểu, vì nó có thể xảy ra, nếu nó xảy ra thì những người quốc gia ở miền Nam cần biết trước để tiện đối phó.

Trước khi dự luật ủy quyền giới hạn được ban hành, dự luật ủy quyền rộng rãi bị TV làm khó dễ và bác bỏ, người ta đã nghĩ tới một giải pháp có thể được chấp đặt: Chủ tịch TV sẽ tạm đảm nhiệm quyền Tổng Thống, khi TT và PTT từ chức theo chính đề nghị Hòa Bình 8 điểm của VNCH.

Nếu giải quyết này được thực hiện một cuộc bầu cử lại sẽ chỉ là bầu cử TT và PTT các cơ chế khác như TV và HV sẽ tồn tại cho tới hết nhiệm kỳ hiến định.

Cán bộ CS của MTGP sẽ được quyền ra ứng cử TT và PTT và chắc chắn họ sẽ thua sinh hoạt chính trị ở miền Nam sẽ chỉ thay đổi ít, sau khi Hòa bình được tái lập.

Nhưng nay vấn đề đã có vẻ trở nên hơi khác, luật ủy quyền giới hạn đã được thông qua và ban hành có hiệu lực trong thời gian 6 tháng Nguyễn Tổng thống đã có được một sự tin nhiệm rộng hơn, một hậu thuẫn chính trị mạnh hơn. Vấn đề trở nên tế nhị.

Nếu cuộc thương thuyết tại Ba Lê đi tới thỏa thuận ngưng chiến và bầu cử lại ở miền Nam thì có nhiều phần chắc CS, sẽ đòi một cuộc bầu cử toàn diện. Họ sẽ viện những lý luận mà các NS chống đối ở TV đã đưa ra.

Muốn có nhiều hy vọng đạt tới đòi hỏi này, CSBV có thể sẽ xin được nói chuyện với một thành phần phái đoàn thương thuyết khác của VNCH. Một thành phần gồm những người ít chất Quốc gia hơn, ít cứng rắn với CS hơn.

Đã có những nguồn tin nhắc nhở tới điều này, và còn nhắc cả tới một người họ Nguyễn, một người họ Hồ và một người họ Âu. Nếu Cộng sản được tham dự một cuộc tranh cử vào các cơ sở lập pháp, các cơ sở dân cử hạ tầng, họ sẽ có nhiều hy vọng cấy được nhiều "sinh tử phù" vào miền Nam hơn. E rằng đó là điều mà CSBV muốn vớt vát. Nếu VNCH chấp nhận thì có lẽ đó là nhượng bộ cuối cùng. Đối với Mỹ, CSBV khi chiếm được chánh quyền là quan trọng, còn nếu CS có vào được các cơ chế dân chủ khác của miền Nam, không quan trọng. Vì, dẫu nào Mỹ cũng phải trả một giá nào đó để đáp lại công lao của CSBV đã giúp TT Nixon thực hiện được cuộc ngưng bắn trước ngày bầu cử ở Mỹ.

CSBV có đủ khôn ngoan để lấy thêm nhiều "tiền thưởng" của Mỹ hay không, đó là chuyện khác. Riêng VNCH mất nhiều hay ít, đó là điều tùy thuộc phần ở sự sáng suốt của những người Quốc Gia. Cũng như có gái bị bắt cóc bề hội đồng, khôn thì chỉ mất trinh không khôn có thể mất luôn cả mạng.

Nửa đùa nửa thật

◆ CỬU SỪNG

KHI NHÌN NGÀY MAI... TỐI MỜ !

Có nhiều bằng hữu của Con Ong từ trận địa trở về phố phường đã than rằng: "mấy cha... làm «báo» ngồi ở Saigon, sao không viết lách thật hung dữ... quây lên cho dân thù đó, có ý thức chia sẻ phần nào về những kẻ đang xả thân chết ở tiền tuyến."

Lời than thật hữu lý và thâm thúy. Khi nhìn Saigon vẫn n phây phây. Dân Saigon vẫn du dương hưởng lạc ! Ai chết mặc xác... thiên hạ sự ! Cuộc sống nhàn nhạ của kinh thành như chớp này... thật là muốn lộn mửa !

Thế nhưng lời các bạn than trách kẻ trên, đâu có phải là... chỉ có trút vào đầu mấy thẳng viết báo ! Đành rằng trách nhiệm của người cầm viết trong cảnh chết chóc thảm thương này... đương nhiên là phải mang trí tuệ của mình, để dệt thành những tiếng chuông báo động khẩn cấp, ngõ hầu đánh thức lòng người... mau chột tỉnh !

Song những người viết mộng manh hôm nay, không thể tạo nên đại sự, nếu như nhà nước với quyền hành và phương tiện đầy rẫy mà cũng còn lúng túng hoài trong vòng luẩn quẩn thật tức cười !

Do đó, đã đến lúc nhà nước nên chia sẻ trách nhiệm với nhà báo cũng cởi mở để cùng xây dựng, hãy gạt bỏ mọi mặc cảm tự ti !

Trong lúc, qui quan thì kêu gọi toàn dân đóng góp— Khỏi cần nhà nước yêu cầu — Rất đồng ý !

Nhưng đóng góp gì đây ? Và đóng góp cách nào ? Đâu có phải là chỉ... việc bỏ vài chục bạc vào cái thùng Cứu trợ, khi gặp mấy em học sinh, bỏ nhào vô gần chiếc huy hiệu...

Cuộc chiến mất còn hôm nay, đòi hỏi nhiều yếu tố khác hơn là sức mạnh của Trần Hưng Đạo ! Đó là lòng phấn khởi và sự dẫn thân bởi nhiệt tình cứu nước !

Nhưng làm sao tạo nên nhiệt tình sôi sục của thời kỳ 1945 ? Khi báo vẫn bị tịch thu đều, đều. Đó là cả một vấn đề trọng đại chỉ có thể hình thành tốt đẹp nhờ sự tham dự của toàn dân ! Giờ đây, mọi hành động... «đấu» «thầu» diệt cộng.

chưa được tận diệt, những tờ báo chống Cộng không được khuyến khích nâng đỡ, trái lại vẫn bị tịch thu dài dài với những lý do ngô nghê để mỗi lần ra trước tòa quan lớn đều được tha bổng và dạy nhà nước phải bồi thường số báo đã tịch thu. Trên pháp lý là kẻ thắng song trên thực tế kẻ như cuộc đời đã hóc hác... Vấn đề lương dân đã cứ thế mà đi doang cho đến ngày sắp tiệm không kèn không trống.

Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã nhiều lần khẳng định về đường lối chống Cộng đến chiều của chế độ đệ nhị Cộng hoà. Mong rằng quý quan có trách nhiệm về đường lối thông tin báo chí cũng nên nói tay đối với những tờ báo chống Cộng không ăn lương của nhà nước được hừng khởi đóng góp một cách thiết thực trong giai đoạn một mất một còn với quân xâm lăng Cộng sản.

Bala Công ty Sản xuất Giày, Dép Việt Nam

SỐ Q.G.D.B : 72-618-21-001, SỐ THƯƠNG MÃI 2.996B
TRỤ SỞ TẠI 123 — VINH VIÊN SAIGON 10
VĂN PHÒNG THƯỜNG TRỰC : 135 LÊ THÁNH TÔN S.G 2

KÍNH MỜI GÓP VỐN

Công ty nặc danh vốn 11 triệu đồng đang hoạt động tiến triển, cần tăng vốn để mở thêm Đại Lý trên toàn quốc.

SỐ LƯỢNG CỔ PHẦN PHÁT HÀNH : Một ngàn cổ phần (1000). Mỗi cổ phần trị giá 10.000 đồng và một người phải mua tối thiểu là mười (10) cổ phần.

THỜI HẠN GHI MUA : Từ ngày 18-06- đến 18-08-1972.

NƠI ĐÓNG TIỀN : Trương Mục số 4804 tại Nam Hải Ngân Hàng số 68 đại lộ Nguyễn Huệ Saigon.

— Hoặc Trương Mục Trung Khu Bưu Chi Phiếu (Bưu Điện) số 1.738 tại các tỉnh.

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI : Văn phòng thường trực số 135 Lê Thánh Tôn Saigon 2 — điện thoại 21.484.

VÀI NGẪY BÀN VỀ TÁC GIẢ

Hồ Ông tự là Thân Văn, người quận Duy Tiên thuộc tỉnh Hà Nam. Thuở nhỏ chỉ thích trốn học theo bọn du thủ, du thực đi trèo me, trèo sấu. Có lần Thầy dọa đuổi, sợ bị bố bắt đền, bèn nửa đêm vào nhà Thầy bưng lỗ chó chui. Thầy hỏi: Sao người không vào bưng cửa chính? — Đáp rằng: Với dĩa vẫn miêng hiện nay, chẳng bao lâu nữa Khổng Tử, Phật, Chúa, Mồ Ha Mết sẽ rủ nhau lên núi bỏ đời. Tất cả mọi giá trị, khuôn thước phải đảo ngược. Cửa chính chỉ còn những kẻ sĩ gàn dở ra vào. Lỗ chó chui mới chính là chỗ tìm ra danh vọng, giàu sang vậy. Thầy khen: Khá lắm, nếu mà nhà người phát cái chức Tổng Bộ Trưởng, Nghị Ngõm, Dân Biểu chắc chắn sẽ vào tay — Từ đó bỏ học luôn, sống đời cà lờ thât thêu.

Kịp đến lúc bọn Rợ Hồ tiếp thu Hà Nội. Thầy sống cốc nđi với đời sống dân công. Lại nữa chán chỉ quen nhảy Tango, Valse, chứ không quen nhảy Sol. Đố, Mì Bền thót lên tàu há mồm theo «Ngô Chí Sĩ» vào đất Nam Ngụ, vốn dĩ thầy dở thợ, không biết làm gì, liền xoay nghề viết lách nhảm nhí kiếm cơm. Nhiều lúc nhớ lời Thầy, muốn ra ứng cử kiếm ti danh vọng, nhưng thấy cái bản, cái hèn vẫn thua xa những chính khừa Nguyễn bá Đạo, Lý Thông, Nguyễn duy Trì... đành thôi.

Gần đây vì chán tình đời đen như mồm chó. Người sạch thì mặc áo và xuống làm thân con chó. Đưa ghê lở lại mặc lụa quý, đi hia đội mào. Bèn đem nói u uất về Buôn Hồ làm bạn với cỏ cây. Những lúc nhàn rồi lấy bút cùn viết GIAO CHÂU LÔNG KÝ bằng thổ ngữ cho đồng bào Thượng thấy rõ những cái nhảm nhí, bần thiêu của xã hội văn miêng, để họ biết yêu thêm đại sống hồn nhiên bên cây cỏ hiền lành.

HỒI THỨ NHẤT

Xua quân vượt tuyến. Rợ Hồ dở trò thú vật Thượng Phó Hình Đài, chính khừa tung ngôn nạng bi

Đây nói về đất Giao Châu vốn có tiếng là núi rộng sông dài. Dân ba chục triệu. Đất ba mươi hai vạn, sáu trăm nghìn dặm vuông, chạy dọc từ ải Nam Quan đến mũi Cà Mau. Với hình thế đầy hấp dẫn khêu gợi của cô gái đây thì — gồm Vòng Số Một (Bắc Giao Châu) nở phình ra như khiêu khích, Vòng Số Hai (Trung Giao Châu) thắt lưng ong, Vòng Số Ba (Nam Giao Châu) tròn đầy — đất Giao Châu trở thành môi miêng mỗi ngon của bọn ngoại bang khốn lị, đầy dục vọng.

Hàng ngàn, hàng trăm niên trước bọn Tàu Phù, Phú Lăng Sa, Nhật Bùn đã dở trò xâm phạm tiết hạnh lãnh thổ Giao Châu, nhưng chúng đều bị đánh chạy vãi đá ra quần. Phải ôm lòng ham muốn về tằm «xúc lộ» chờ thời.

Mang số phận hồng nhan đa truân, «Cô Gái Giao Châu» sau nhiều lần cố giữ vững tiết trinh, cuối cùng vẫn bị xé toạc làm hai mảnh bởi cái Hiệp Định Giơ Neo năm 1954. Dân Giao Châu kẻ nào khoái Vem, thì ở lại nhà Hòa Bình. Người nào chê M c Xít, thì bồng bế nhau lên Tàu Mèo theo «chí sĩ» Ngô Đình Diệm đi về phương Nam lập quốc. Từ đó đất Giao Châu nghiêm nhiên trở thành hai quốc gia mọc mang tên Bắc Giao Châu, một mang tên Nam Giao Châu, rồi quạ nhau rất thừ hân bằng xéng Nga, Tàu và xéng Mèo.

Theo cuốn ANAM NHUC SỬ của Từ-Hạ tiên-sinh, thì sau Hiệp-Định Giơ-Neo, bọn Vem Bắc-Giao đã bị đàn anh Tàu-Phù cưỡng hiếp để với ra cái gọi là Mặt-Trận Giải-Rút để quấy phá lãnh thổ Nam-Giao. Thế là từ bên kiabờ Đại-Tây-Dương, người hùng Tạt-Chúng với lòng hào hiệp

GIAO CHÂU LÔNG KÝ

Nguyên bản Thổ ngữ: **HỒ-ÔNG**
 Nhuận sắc: **PAUL NUR**
 Bản dịch: **TU-MÃ-PHONG**
 — QUYỀN THƯỢNG —

rất kền càng, đã thủ vai trò Lục-Vân-Tiên giữa đường thấy chuyện bất bình, ần ần đem quân sang trợ giúp Nam Giao.

Giữa tiếng xéng AK. M. 16 ròn rã, Hội-ĐàmBL ra đời với mục đích cao quý là đưa đến việc ngưng chiến. Dân chúng hai miền lấy đó làm mừng. Tưởng bọn Vem đánh đấm mãi đã biết sợ... Thượng Mã Phong. Nào ngờ Vem, tiếng là chịu đàm, nhưng vẫn không ngừng đánh và khốn lị hơn nữa là càng đánh càng dai, hóa cho nên Hòa Đàm vỡ. Kế tiếp đưa đến việc Bắc giao trắng trơn luôn tay qua vĩ tuyến 17 giứt đứt nốt sợi giây giải rút quần của nàng Hòa Bình. Mồ toang một trang sử mới nống tanh mùi máu. Việc này sẽ được tuần tự nói đến ở những hồi sau.

oOo

Đây nói về Đại-Nguyên-Soái Võ-Giáp của Bắc Giao, ngày kia đang ngồi mân giáy đàn cò, nghĩ tới những giáy phút cùng em gái Thị-Bình — đứng cột cờ chiến thắng, kéo bản Ô MÈ LI ĐỜI TA. Chợt có linh canh chạy vào bẩm:

— Bẩm đồng chí nguyên-soái tối cao. Bình Nam Đại Nguyên Soái Song-Hào cho người về xin gặp đồng chí nguyên-soái có việc gấp.

Nguyên-Soái Võ-Giáp bị cụt hứng NGƯỜI cầu tiết, cau mày quát:

— Gấp cái quái gì cậ? Ra bảo nó vào đây.

Tên linh canh phủ lịnh. Còn lại một mình, nguyên soái Võ-Giáp bắt giác rung mình, lăm lăm: Quái, Song Hào mới xuất quân «tổng giải phóng», sao lại cho người về đây làm chi cậ. Hay là... Trong lúc nguyên soái Võ Giáp còn đang bần khoản lo lắng, chợt cánh cửa xích mở, tên quân phục vụ dưới trướng Song Hào bước tới xá dài mấy phát. Nguyên soái Võ Giáp sốt ruột, cất tiếng hỏi:

— Song Hào sai người về đây có chuyện chi?

— Bẩm đồng chí nguyên soái, tướng Bình Nam sai tôi đem cái này về...

Nói đoạn thò tay vào cặp quần moi ra một bọc giáy tròn tròn, dài dài. Nguyên soái Võ Giáp vô lấy mở vội ra xem, vừa trông thấy khức thật đỏ thắm mùi trần tục, «Người» tức giận vô án quát lớn:

— Mọc! Thằng phải gió Song Hào sao lại gửi ngẫu pín cho ta?

Đồng chí nhà, thuộc cấp của Bình Nam Đại Nguyên Soái giạt bản người lên. Mặt cắt không còn hột máu, rùn rùn nói:

— Dạ, bẩm Nguyên soái... cái này là của em 1

— Nguyên Soái Võ Giáp trợn tròn mắt:

— Nghĩa là ngẫu pín của chú mày, chớ

không phải của Song Hào, Mỹ Ngụy?

— Dạ đó là chiến lợi phẩm em tịch thu được của Đế Quốc Mỹ.

Nghe đáp, Nguyên Soái Võ Giáp nhìn đồng chí ta cười:

— Chú mày muốn khoe thành tích chiến Mỹ cứu nước?

Đồng chí ta đưa tay gãi gáy đáp:

— Đồng chí Nguyên Soái nhảm rồi a. Đó là khức xúc xích. Nguyên Soái nếm thử. Ngon không thể tưởng tượng được.

Võ-Giáp đưa khức «đế Mỹ» ngoạm thử một phát. Đoạn NGƯỜI làm mặt nghiêm, chất vấn đồng chí nhỏ:

— Ta hỏi thật chú em. Chú em đã ăn bao nhiêu cái của nợ này rồi?

— Bẩm đồng chí, mới có ít cái. Phải chỉ từ Mỹ đứng Việt Hóa chiến tranh. Đứng rồi «đi tấn chiến thuật» thì quần ta còn vô được nhiều sau mỗi trận đụng độ.

Võ Giáp phát tay cho đồng chí nhỏ tạm đồng cửa miêng. Người đưa cặp mắt ra cái điệu mờ mang nhìn ra bên ngoài, lăm lăm: «Đế Mỹ hóp dẫn, mê ly bỏ mẹ. Cũng may quần ta không tịch thâu được nhiều, chứ nếu không, phen này phải rừ quân về đê... tây nào hết!»

Tuy chỉ nghe loảng thoảng câu nói của Nguyên Soái Võ Giáp, nhưng «đồng chí» hầu cận dưới trướng Song Hào cũng ý thức được tầm quan trọng của khức xúc xích. Lúc mới nghe hai tiếng «tây nào» đồng chí ta đã giạt bản người, mặt cắt không còn hột máu. Nhưng sau khi nghĩ đến những phút vào sinh ra tử. Mười phần kền hết cả mười ở nơi đất khách quê người. Đồng chí ta bỗng dựng cảm thấy thêm được tây nào cóc chịu được. Sống mới là trên hết. Còn đảng muốn tây nào, tây rồn, tây dạ đây, bao tử gì cũng được...

Trong lúc đồng chí ta đang mài nghĩ ngợi miêng man, thì chợt giạt mình vì bàn tay của Nguyên soái Võ Giáp vỗ mạnh trên vai, cùng với câu nói:

— Đồng chí tuổi Đảng còn non. Lòng căm thù Mỹ Ngụy chưa được chín mùi ta khuyên đồng chí từ nay không nên ngừ bơ, sữa, xúc xích của đế quốc Mỹ, chứ đừng nói là ăn, nghe chưa?

Tuy nhiên, những món ăn này sẽ là một trong những chiến lợi phẩm mà Bắc và Đảng ưa thích nhất.

— Bẩm đồng chí Nguyên-Soái. Đối với chúng em xúc-xích là thứ «kịch độc» có thể làm suy giảm tinh thần chống Mỹ cứu nước. Chúng em đâu còn dám ngừ hít, rừ đến...

Nghe đồng chí nhỏ thốt giọng thơ ngây cợt đên, Võ Giáp bật cười ha hả. Cười nứt rốn. Đứ cả sợi giây giải rút quần, Mồ một hồi sau, NGƯỜI mới lấy giọng vô về:

— Đồng chí vẫn chưa... đã thông tư tưởng. Những món ngon đế quốc, nó chỉ có tác dụng nguy hiểm với các đồng chí nhỏ còn ít tuổi đảng mà thôi. Chứ đối với ta, thì sẽ chẳng hại gì. Trái lại càng ngon, càng bổ lại càng giúp cho ta có sức khoẻ để chống Mỹ tợn hơn.

Nói xong, Nguyên Soái Võ Giáp truyền lịnh đem cái «khức đời tư bản» vào tủ lạnh. Rồi hỏi đồng chí nhỏ của Bình Nam Nguyên Soái Song-Hào:

— Nãy giờ mài nói chuyện về chiến lợi phẩm ta quên không hỏi chú em đồng chí là Song Hào sai chú em về đây với mục đích gì?

— Dạ, đại đồng chí của em gửi «la manh lét» cho Nguyên soái.

Vừa nói đồng chí ta vừa lần tay vào cặp quần móc ra một phong thư, hai tay kính cẩn dâng lên Nguyên soái Võ Giáp.

(KỶ SAU TIẾP)

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P.T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp

Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp
VÀ 47 CHI-NHÁNH TRÊN TOÀN-QUỐC
ÁP DỤNG LÃI SUẤT BIỂU TỪ 16-5-1972:

TRƯƠNG-MỤC TIẾT-KIỆM: Không xỏ số: 17%. Dự xỏ số lời chính: 13%, lời phụ: 4%.

TRƯƠNG-MỤC KÝ-NGÂN ĐỊNH-KỶ: 1 tháng: 17%. — 3 tháng: 19%. — 6 tháng: 21%. — 9 tháng: 22%. — 12 tháng: 24%.

LÃI-SUẤT TÍN-DỤNG: Từ 14% đến 26%, tùy theo thời hạn và mục đích.

ĐẶC ĐIỂM CỦA NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG NGHIỆP

- Trả lãi suất CAO như bất cứ một Ngân Hàng nào khác.
- Cho vay với lãi suất HẠ HƠN các Ngân Hàng khác để giúp đồng bào các giới phát triển và các ngành Nông, Lâm, Ngư, Mục.
- Là Ngân Hàng duy nhất tại Việt Nam có đặt Chi Nhánh tại các Tỉnh trên toàn quốc.

NGÂN HÀNG UY TÍN VÀ BẢO ĐẢM NHẤT

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp • Hãy gửi tiền vào Ngân hàng P. T. Nông Nghiệp

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng PTNN

Hãy gửi tiền vào Ngân hàng PTNN

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

TRONG NỀN THIẾT QUÂN LUẬT, MỌI VẤN ĐỀ CẦN PHẢI CÔNG BẰNG

Theo nguồn tin lao động vừa tiết lộ, tụi tư bản tài phiệt chủ nhân một số cơ sở kinh doanh và kỹ nghệ quan trọng tại Giao Chi quốc, đã triệt để khai thác lệnh cấm đình công nằm trong biện pháp thiết quân luật, để giải công một số lớn nhân viên. Diễn nghĩa thì là cái trò sa thải ngang xương có bảo đảm vậy.

Nói cho ngay, xưa nay người Anamta chả ai còn lạ gì tụi tài phiệt là tở sự ích kỷ. Nhất là tụi tài phiệt Ba Tàu, tụi Tây lỗ, và gần đây thì là tụi Da đỏ A-em-kê, Ra xi-phích, vân vân. Bất cứ lúc nào tụi nó cảm thấy mới chanh đã vắt gần hết nước là chúng sẵn sàng quăng luôn vô sọt rác, cóc tình nghĩa con mẹ mớ gì hết trời. Riêng cái sự lợi dụng lệnh cấm đình công của trào đình ta bị giờ để làm dịp sa thải công nhân như vừa kể thì tụi tài phiệt khôn lịn lại càng chúng tỏ là những quân chó má nhất thế giới. Bọn C.O phần nộ kinh khủng, nên sẵn sàng làm hậu thuẫn cho các đồng bào bị thiệt thòi đó, trong việc chọi nhau mí lị bọn tài phiệt chó đẻ đã bóc lột mồ hôi còn tàn nhẫn ăn cướp cả xương máu của đồng bào lao động ta, theo cái lối «điều tận cùng tàng». Đồng thời bọn C.O cũng nghiêm trọng đặt vấn đề với trào đình, là nếu thiết quân luật cần bảo vệ nên cấm chỉ mọi cuộc đình công; thì nhà nước cũng phải nhanh chóng đề ra 1 biện pháp song hành là cấm chỉ mọi sa thải nhân công trong thời gian các bùm nghiêm trọng này. Có như thế mới thể hiện đúng tinh thần công bằng xã hội chứ!

ĐẠO CẦU THUYỀN TÁN SẤP THỪA THẮNG XÔNG LÊN

Sau khi luật ủy quyền được bề trên ban hành, quí vị nghị sĩ bỗng có mặc cảm bị thất nghiệp nặng. Bởi vậy các ngài liền báo nhau họp phiên bất thường để đánh tan cái mặc cảm hắc ám đó. Nhưng chả lẽ họp bất thường để ngồi đầu chuyện suông thì còn gì là bầu của cá oep?

Nên chỉ các ngài liền vác ngay cái dự luật nói về nghề nghiệp của giới đạo cầu thuyền tán ra bàn. Vô hình chung các ngài đã tạo hào quang sáng lòa cho tập đoàn lang thuốc, đệ tử cụ Hoa Đà. Vì giữa lúc tiếng các bùm đang ngày đêm nổ dữ dội khắp bốn phương tám hướng, mà cơ quan lập pháp cao cấp của ta lại ngồi bàn về luật lang thuốc thì rõ ràng là các ngài nghị sĩ khả kính đã coi nghề đạo cầu thuyền tán cũng quan trọng không thua gì vấn đề an nguy của Tổ quốc vậy.

CÓ GẮNG

Hầu hết các thí sinh tham dự kỳ thi Tú Tài «Đúp» tuần rồi đều phải kêu trời vì ông Võ Rừng chơi trò quá ác. Ông ra đề toán dài hàng ki lô mét, khiến nhiều thí sinh giới hần hoi mà làm hụt hơi cũng không nổi huống hồ là những thí sinh loại trung bình. Bởi vậy có nhiều chàng nhiều nàng vừa ở phòng thi ra là đã nắm chắc cả sự trượt vô chuỗi rồi, cóc cần đợi chờ kết quả gì nữa mất công. Hóa nên suốt mấy ngày vừa qua dư luận quảng đại quần chúng nhất là giới Phụ Nữynh thí sinh, đều không ngớt mong mỏi các ngài quan trường lúc chấm bài thì nên điem phê rộng rãi chút, đừng «rit» quá kéo hao tổn âm đức lắm.

Tuy nhiên tụi C.O thì lại nghĩ khác. Chương đề thi của ông Võ Rừng phóng ra kỳ này xem ra đã đi đúng với chủ trương trào đình rất sát. Giữa lúc Tổ quốc đang lâm nguy, trào đình thường hô hào mọi công dân cần phải cố gắng.

Vậy ra đề thi khó tức là ông Võ Rừng muốn các thí sinh cũng phải cố gắng. Kẽ nào không chịu cố gắng kẽ đó là công dân xấu, bị trượt không cần mà ắc ẽ lại càng... đáng đời.

TƯỚNG MINH RÂU NÊN QUÉT DỌN CỬA NGÕ

Tuần qua tụi C.O đã công phần ghê gớm khi đọc một tin đăng trên nhật trình: Một số phi công thuộc 1 sư đoàn máy bay nọ đã công khai tố cáo ông quan năm xếp lớn của họ về tội ông này có máu bẻ bỏi ra chim vợ thuộc cấp. Diễn hình là một ông quan tư tên A. sau bao phen

nhào lộn vào sinh ra từ nên bị cụt cả 2 cánh tay. Thế là ông quan năm xếp sư đoàn bèn tồ tồ tới ga gắm ngay bà quan tư, khiến người anh hùng không gian đầu khờ kia phải bỏ nhà về sống với mẹ già để khỏi nhìn thấy cái tình đời rất nên là một sự chó đẻ rủa.

Xưa nay binh chủng không quân vẫn được đời ca tụng là binh chủng hào hoa bậc nhất. Nhưng cái sự hào hoa này nhất định cóc phải là lối hào hoa chim chuột vợ người, hơn nữa lại là vợ thuộc cấp đã bị tàn phế như trường hợp ông quan 5 đẻ cụ nọ đã áp dụng. Thiết nghĩ Tướng Minh râu tư lệnh không quân cần làm một quần đon dẹp cửa ngõ sao cho bay bướm để cả quân chủng đang nằm trong tay ông khỏi bị lây oan tiếng xấu... kếm hào hoa. Lành thay!

CÓ KÉ NGU MỚI CÓ NGƯỜI KHÔN

Nhiều độc giả trẻ C.O vừa tìm đến than phiền về ông xếp xã hội ở Biên Hòa tánh nết rất khác người ta. Ông xã hội này chẳng những hống hách kinh khủng mà còn hơi đông máu lem nhem. Bởi vậy ông từng bị tố cáo tội đớp phàm vật cứu trợ như máy, và từng bị quan đầu tỉnh khiển trách nặng nề. Chỉ có ông Tổng Vua Phiệu là vẫn phớt lờ, chả có một biện pháp trừng phạt nào hết ráo. Do đó ông Xã Hội Biên Hòa càng được đà, đi đâu ông cũng vô ngược khoe rầm là bà con cật ruột với quan Thượng Thơ Vua Phiệu sức mấy ai hạ bệ nổi ta! Rồi từ cái tinh thần hiếu hieu tư đắc đó, ông càng thừa thắng xông lên, gặp người nào sửa soạn đi trình diện nhập ngũ ông cũng chửi nhoi là đồ ngu không chịu noi gương ông. Trước kia ông cũng suýt phải đi lính. Nhưng rồi ông anh dũng tự làm hư một ngón tay nên đã được miễn dịch vĩnh viễn. Mặc dầu sức khoẻ ông hết sức phương cường.

Trước những lời tả oán bên trên của các độc giả trẻ tỉnh Biên Hòa, bọn C.O chẳng biết cách nào hơn là khuyến họ hãy bình tĩnh. Và cứ coi ông xếp Xã Hội tại xứ Bưởi đã nói đúng. Vì nếu không có những kẻ ngu như họ thì làm sao ông trở thành người khôn thời đại được. Phải không ông Tổng xã hội?!

VĂN CÒN SƯỞNG CHÁN

Một số đồng cử tri của cụ Nguyễn bá Lương đang than dài về ông E. Giao Chi. Số là từ ít lâu nay ông E. Giao Chi bỗng cương quyết không chịu chớ hàng hóa của hành khách mua về Phước Long, mà chỉ nhận những hành lý xách tay của họ thôi. Hồi kỹ mới biết sở dĩ có tình trạng kỳ lạ này là vì phu nhân ông Đại Lý hăng E. Giao Chi tại Phước Long đã có lời «khuyến cáo» như thế. Bà Đại Lý vốn cũng là một nhà thương mại. Nên nhân lúc tình trạng chiến tranh, vật giá ở địa phương trở thành khan hiếm, bà bèn lợi dụng chức vụ của chồng để dành độc quyền chuyên chở. Bằng không thì làm sao bà có «hè một vốn kiếm nổi mười lời» như bây giờ được. Cơ hội ngàn năm một thuở mà!

Đúng ra thì trường hợp này cũng chả có gì lạ, Sách vở xưa đã nói «Một người làm quan cả họ được nhờ». Nay ông Đại lý làm quan máy bay cả một vùng mà mới chỉ có bà Đại lý được nhờ thôi thì vẫn còn là quá ít. Theo lẽ cả họ nhà ông Đại lý cũng được nhờ nữa mới phải? Thì dụ bà Đại Lý dành độc quyền chuyên chở gạo muối «tiếp tế» cho dân Phước Long, thì họ hàng nội ngoại của ông Đại Lý sẽ dành chuyên chở độc quyền thuốc men vải vóc hoặc tất cả những thứ cần dùng khác cho dân địa phương. Vậy đồng bào Phước Long bây giờ vẫn còn dễ chịu chán, còn kêu than nỗi gì cả?!

CÁI MÁY CHÉM

Các tân binh tình nguyện thụ huấn tại TTHL SĐ 22BB đang kêu trời vì bị bóc lột tận xương tủy. Theo sự tiết lộ của các tân binh này, thì sau từ TT3 TMNN được chuyển đến đây, họ liền bị vác ngay lên máy chém: Mỗi người bắt buộc phải mua của «nhà trường» 2 cái áo lót, 2 quần sà lòn, và 1 cái võng giá 4 xín (giá ngoài có 18000 thôi). Tiếp theo mỗi đảng nhà choang tập sự này phải chi thêm 2 bò đê gọi là

ĐA DANH cầm tròn

tiền mua bóng điện cho đêm khuya có chút ánh sáng vẫn minh mà ngủ, và 1 bốp sáu choạc chi phí hớt tóc nữa. Đây là chưa kể những món phụ thuộc khác cũng bị quạt thẳng cánh: 1 gói ruby bán 130ti gói Capstan 150ti, và cả phê nước ngọt món nào cũng đều cao giá gấp rưỡi gấp đôi cả.

Chính vì cái hệ thống bóc lột tận tình này đã khiến cho đám tân binh tình nguyện bị cháy túi hết sức chớp nhoáng. Bởi vậy họ nhờ Con Ong cầu cứu dùm lên các vị chỉ huy ở trên cao hãy làm ơn ngó xuống một chút, kéo họ sẽ chỉ còn xương với da thôi thì lấy đầu tinh thần và sức khoẻ để mà tập luyện!

TIẾNG NÓI CON ONG ĐÃ CÓ MỜI HỮU HIỆU

Theo tin phái viên Con Ong, thường trực tại Nha Thành đã điện về cho biết các loạt bài viết về ông kẹt tại trung tâm 2 T.M.N.N dường như đã được Tướng Toàn, tư lệnh vùng II đặc biệt lưu ý.

Ông đã tức khắc cho chỉ thị điều tra vụ này. Mặt khác cũng trên CON ONG, kỳ trước đã phanh phui những màn lợi dụng thần thánh, để làm tiền bất chánh. Nguồn tin điện về cho biết, dân Nha Trang đã kịp thời cảnh giác và bảo nhau tránh được tai họa tiền mất tật mang.

Mặt khác, tòa soạn Con Ong, vào giờ chót, đã được tiếp kiến 2 ban thanh niên trí thức tư giới thiệu là thành phần giáo sư và cũng là tín đồ của đạo Pháp Hoa, mà CO đã đề cập đến trong số trước với nhan đề «Loan thần thánh ở Nha Trang». 2 độc giả nói trên, trình bày rất lịch sự về vụ Giáo chủ Pháp Hoa có V2. cả hai xác nhận sự kiện này là có thật. Song, trên phương diện cá nhân của giáo chủ có 10.000 tín đồ theo Pháp Hoa, hai bạn trẻ mong mỏi Con Ong sẽ tế nhị khi đưa vấn đề tình cảm riêng tư, lồng vào đạo!

Chúng tôi cần nhấn mạnh, trong đời làm báo, đã hơn 1 lần, CON ONG đã lịch thú đả kích quái của 1 đại đức, hoặc hành vi đáng trách của 1 linh mục. Sự chống đối, một cá nhân không tốt, thường bị nhìn... như là đã đụng chạm đến cả một tập thể.

Vì vậy, Con Ong, một lần nữa xác định rằng: đưa ra ánh sáng vài ba cá nhân có đời sống riêng, ngược với luân thường đạo lý Á Đông, nhà báo không mấy may có ác ý chống đối, cái tập thể mà cá nhân nọ là đại diện

Chúng tôi mong có dịp được đối thoại cởi mở và nghiêm chỉnh với các bạn Pháp Hoa.

TÔ LÔ PHỒN ĐỂ LÀM KIẾNG

Trong khi các nước họ lo canh tân đề cho dân xài thả dân thì tại Anamta hệ thống điện thoại vẫn cũ xi và hàng năm cứ đến mùa mưa là các nhà thuê bao lại được quyền nghỉ xài hoài vì hệ thống đường giây quá bẻ bỏi, mà đường giây bẻ bỏi hay hư hỏng thì chỉ tở xướng mấy tay đi sửa chữa được hốt bạc, trong khi đó những kẻ thuê bao vẫn phải trả tiền đều đều và có lẽ còn gia tăng nhiều hơn nữa như Ông Tổng Thần Lăn tuyên bố mới đây.

Điện thoại chỉ để làm kiếng mà tiền thì cứ mất hoài, làm kẽ sọt ruột bèn kêu lên các quan Bưu Điện thì tức khắc được dạy rằng: Ráng đợi, sẽ có hơi lại. Sự ráng đợi này có thể một tháng hay hơn nữa không chừng nếu không biết cách tìm thuốc, mà ai cũng biết thuốc Đức Thánh Trần bất cứ trên lãnh vực nào cũng linh thiêng và hiệu nghiệm vì thế các tô lô phồn của những kẻ giàu sang rất ít khi bị hư lâu, chỉ chết đám tiêu thương, quân công và bọn nhà báo là chịu trận vì làm đếch gì có đủ thuốc để lo liệu.

Quản nhiệm: ĐOÀN VĂN GIÁO

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Thanh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 960 đồng